

KURJER ZACHODNI

»ISKRA« Pracownia Wydawnicza **Biennik polityczny, gospodarczy i literacki.**
ROK XXIII. **SOSNOWIEC, CZWARTEK 11 SIERPNIA 1932 R.** Nr. 186.
Opłata poczt. uiszczona ryczałtem. Prenumerata z odnośnieniem do domu lub przesyłką pocztową **3.50 zł. miesięcznie (zagranicą 6.50 zł.)** | P.K.O. 61.553. | **Cena egzem. 15 groszy**

KINO
„ZAGŁĘBIE”
1249 **DAWNIEJ**
Kino-Teatr „UDZIAŁOWY”

Od czwartku 11 sierpnia Sensacyjne wielkie wznowienie!
Nowe opracowanie! — Najpopularniejszy Polski Film! — Nowa kopja!

TREŃDOWATA

Pieśń wielkiej miłości według słynnej — powieści HELENY MNISZKOWNY —
W roli tytułowej: JADWIGA SMOSARSKA,
oraz znakomici artyści scen polskich JOZEF — WĘGRZYN i B. MIERZEJEWSKI —
NADPROGRAM: FLIP I FLAP.

TARCIA W ŁONIE PARTJI HITLERA

HITLER WYSUWANY NA STANOWISKO KANCLERZA RZESZY

BERLIN, 10.8. Wobec koncentracji narodowo - socjalistycznych oddziałów szturmowych patroli policyjne pełnią od poniedziałku straż w dzielnicach rządowej, uzbrojone w karabiny.

Nad stanem umysłów w stolicy ciężko wzrastające zdenerwowanie, udzielające się z góry, t.j. z kół rządowych. Wszystko koncentruje się w tej chwili na pytaniu, co uczyni Hitler, jeżeli nie zostanie uwzględnione jego żądanie powierzenia mu stanowiska kanclerza Rzeszy.

Przed dzisiejszą audjencją u Hindenburga kanclerz Papen konferował z ministrem Reichswchry gen. Schleicherem który wczoraj powrócił z manewrów floty.

Na prośbę Papena gen. Schleicher spot

kał się w ubiegłym tygodniu z Hitlerem, by zorientować się w jego żądaniach. Wówczas Hitler wysunął żądanie przewodnictwa w gabinecie. Obiecał on pozostawić na stanowisku Schleichera, a także Papena, któremu narodowi socjaliści ofiarują tekę ministra spraw zagranicznych. Obecny minister von Neurath powrócił miałby do Londynu. Minister spraw wewnętrznych, von Gayl, którego stanowiska hitlerowcy domagają się za wszelką cenę, mianowany zostałby nadprezydentem Prus Wschodnich.

Druga rozmowa z Hitlerem dotychczas nie nastąpiła.

Rozstrzygnięcie rokowania z narodowymi socjalistami rozpoczyna się jutro. Z publikacji oficjalnej ich korespon-

dencji wynika, że nie zrezygnują oni już z głównego żądania powierzenia Hitlerowi urzędu kanclerza.

Rząd Papena postawiony będzie więc przed alternatywą przyjęcia żądania Hitlera lub rozwiązania Reichstagu po ostrych stronnictwie wotum nieufności.

Trzecią ewentualnością, na którą jednak Hindenburg nie zgodzi się, byłoby odesłanie Reichstagu do domu, jako niezdolnego do pracy i rządzenia bez parlamentu. Mało prawdopodobieństwa ma także w tej chwili kompromisowy plan powierzenia urzędu kanclerza generałowi Schleicherowi.

W łonie stronnictwa Hitlera sytuacja nie jest pozbawiona pewnej pikanterji. Hitlera wysuwa na szefa rządu Rzeszy

opozycja pod przewodnictwem Strassera i Goebbelsa. Zwłaszcza w łonie pruskich oddziałów szturmowych nie robi się tajemnicy z tego, że chcą oni nominacji Hitlera na kanclerza, by w ten sposób pozbawić go przewodnictwa w partii. Hitler natomiast chce ze względów taktycznych swego wielkiego rywala Strassera zamianować ministrem spraw wewnętrznych, żeby na jego miejsce wysunąć swojego zausznika Goeringa. Ponieważ jednak Strasser nie myśli zasiąść w fotelu ministra spraw wewnętrznych, Hitler będzie się starał wszelkimi siłami wyknąć się z pułapki, jaką na niego ustawiono w postaci fotela kanclerskiego.

KARA ŚMIERCI ZA ZAMACHY POLITYCZNE

BERLIN, 10.8. Z powodu nienastających zamachów terrorystycznych prezydent Hindenburg zaaprobował wczoraj dekret w sprawie zwalczania aktów terroru.

Dekret prezydenta Rzeszy przewiduje karę śmierci dla wszystkich, którzy nawet bez premedytacji i w roznamiętnieniu politycznym dokonają zamachu na osobę przeciwnika, lub też zabiją urzędnika policyjnego, względnie członka armji. Karze śmierci ulegają również ci,

którzy przez podpalenie lub jakiś inny czyn zbrodniczy spowodują śmierć człowieka. Za ciężkie okaleczenie urzędnika policyjnego bez użycia broni palnej grozi kara powyżej 10 lat więzienia. Udział w rozruchach i zbrodnia naruszenia spokoju publicznego, a nawet drobne przestępstwa, dokonane z pobudek politycznych, karane będą ciężkim więzieniem.

Kary powyższe wymierzać będą sądy specjalne, wydając wyroki w trybie przy

spieszonym. Od wyroków tych sądów nie ma odwołań.

Ostre zarządzenia rządu Rzeszy przeciwko zamachom terrorystycznym wywołane zostały poufne informacje, jakie kanclerz Papen otrzymał o przygotowaniach hitlerowców do zamachów na szereg wybitnych osobistości politycznych. Zamachy te miały być wykonane w nocy z 10 na 11 sierpnia.

TEROR NIE USTAJE.

BERLIN, 10.8. Pomimo ogłoszenia dekretów nadzwyczajnych, dzisiejszej nocy całe Niemcy były terenem krwawych zaburzeń. Jest ich tak dużo, że przytoczenie wszystkich miejscowości, w których stosowano krwawy terror, nie jest możliwe.

W Elblągu przy pomocy kilku bomb zdemolowano doszczętnie redakcję i administrację oraz drukarnię „Freie Presse“. W Niborsku zniszczono całe piętro oddziału Banku Rzeszy, wskutek wybuchu silnego ładunku dynamitowego, założonego w rurę kanalizacyjną. W kilkudziesięciu miastach i miasteczkach dokonano pogromów żydowskich i zamachów rewolwerowych.

Wedle obliczeń prasy republikańskiej, w ciągu dnia wczorajszego ofiarami zaburzeń padło 8 zabitych i 56 rannych.

Zamach monarchistyczny w Madrycie

Krwawe walki na ulicach stolicy Hiszpanji.

PARYŻ, 10.8. W nocy z wtorku na środek w Madrycie dokonano nieudanego zamachu stanu.

Inicjatywa zamachu stanu wyszła, jak się zdaje, z kół monarchistycznych.

Około godz. 4 nad ranem kilkuset uzbrojonych mężczyzn, pod wodzą oficerów, dokonało jednocześnie napadu na centralę poczty i telegrafu, ministerstwo wojny i dyrekcję policji.

Żandarmerja, stojąca na straży centralnej poczty, odparła napad.

Przed gmachem ministerstwa wojny doszło do strzelaniny. Ochrona ministerstwa pusiła w ruch karabiny maszynowe. Napad został odparty.

Podobnie nie udał się zamach na dyrekcję policji.

Ofiarą zamachu padło pięciu zabitych, jeden podoficer, trzech żołnierzy i jeden cywilny.

Władze dokonały licznych aresztowań wśród wojskowych. Między innymi aresztowany został jeden generał.

Napastnicy wydostali się na przedmieście Madrytu. Rząd ogłosił, że powstanie jest stłumione.

PARYŻ, 10.9. Dziś o godzinie 4 w nocy wybuchło powstanie wojskowe w celu obalenia republiki. Kilka pułków miejscowego garnizonu, z pułkiem kawalerji im. b. króla Alfonsa na czele, zaatakowało jednocześnie ministerstwo wojny, gmach Rady ministrów, pocztę główną oraz mieszkanie osłonięte rządu.

Atakującym przeciwstawiły się tylko oddziały policji i gwardji republikańskiej, złożonej z ochotników cywilnych. Ponieważ oddziały te były słabsze liczebnie, szala zwycięstwa przechyliła się na stronę wojska.

Powstanie ogarnęło wkrótce resztę garnizonu, o godzinie zaś 8 min. 15 walka toczyła się we wszystkich dzielnicach miasta.

Około godz. 9 rano rząd hiszpański rozesał komunikat przez radio, że cały ruch znany mu był oddawna, że odpowiedzialnie środki zapobiegawcze były zastosowane, oraz że rząd jest w dalszym ciągu panem sytuacją.

LIZBONA, 10.8. O godz. 11 rano komunikacja telegraficzna i telefoniczna z Madrytem została przerwana. Z miejscowości pobliskich stolicy Hiszpanji nadechodzą wiadomości, że kanonada artyleryjska trwa w dalszym ciągu. Bliższych szczegółów brak.

O godzinie 10 rozesał się w mieście pogłoski, że gmach ministerstwa wojny został zdobyty. Walki na ulicach trwają w dalszym ciągu. W całym mieście rozlega się kanonada i grzechot karabinów maszynowych. Wienny rządowi pozostał pułk artylerji, który bombarduje pozycje powstańców oraz koszary.

PARYŻ, 10.8. Agencja Havasa donosi, że przyczyną buntu było niezadowolenie wojska z obecnych stosunków politycznych. Ostatnie decyzje premiera Azary,

spensjonował większą część dawnych oficerów królewskich, wzmogły ferment i były przyczyną wybuchu.

W dniu wczorajszym rząd, prawdopodobnie w przewidywaniu zamachu, aresztował kilkudziesięciu spensjonowanych oficerów z księciem Infantado na czele. Wszyscy spensjonowani oficerowie znajdują się w szeregach powstańców.

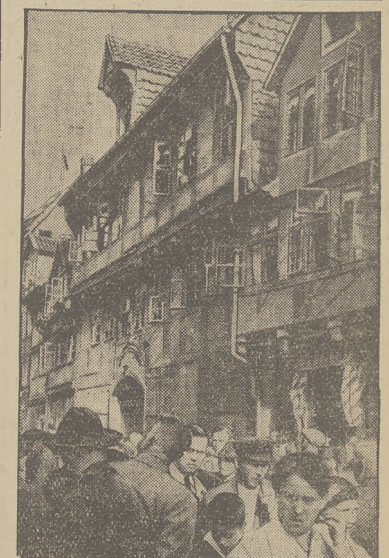
PARYŻ, 10.8. Agencja Havasa podaje że wieść o powstaniu wojskowym w Madrycie rozesała się lotem błyskawicy po całym kraju, budząc wszędzie na prowincji sympatję.

Wina Japonji

W WYWOŁANIU WOJNY.

LONDYN, 10.8. Według doniesień „Daily Express“ z Waszyngtonu tymczasowe sprawozdanie komisji Ligi Narodów stwierdza ma winę Japonji za wywołanie wojny w Mandżurji. Japońskie kół wojskowe zupełnie świadomie, po poczynieniu uprzednio odpowiednich przygotowań, rozpoczęły kroki wojenne.

Sprawozdanie mówi, że twierdzenia japońskie, jakoby wojna wybuchła wskutek wysadzenia w powietrze mostu kolejowego, są nieprawdziwe. Komisia nie znalazła najmniejszych dowodów prawdziwości tego twierdzenia i zdaje się, że wybuch, o którym mówią Japończycy, w ogóle nigdy nie miał miejsca.

W tych dniach hitlerowcy rzucili bomby w dzielnicę robotniczą w Brunsziku. Ilustracja nasza przedstawia miejsce zamachu.

ZWYCIĘSTWO POLSKICH WIOŚLARZY NA OLIMPJADZIE W LOS ANGELES

HELENA MADISON (St. Zjedn.)
w pływaniu pań na 100 m. pobiła rekord
światowy w czasie 1:06,2.

LOS ANGELES, 10.8. — Jedenasty dzień igrzysk olimpijskich przeszedł dla nas pod szczęśliwą wróżbą. Przedostatni nasi aktorzy na Olimpiadzie, mianowicie wioślarze, spisali się dzielnie, kwalifikując się do finału, zarówno czwórka ze sternikiem, jak i dwójka. To powodzenie naszych wioślarzy wywołało niezwykłą radość wśród pozostałych naszych olimpijczyków, tem większe, że co do czwórki nie byłśmy pewni dojścia do finału.

WIOŚLARSTWO.

Czwórki ze sternikiem. I przebieg — 1) Polska 7:04,2, 2) U.S.A. Wioślarze nasi startowali w składzie: Urban, Kobylński, Braun, Śluzak oraz na sterze Skolimowski. II przebieg — 1) Włochy, 2) Niemcy, 3) Nowa Zelandja, 4) Brazylja.

Dwójka bez sternika. I przebieg — 1) Polska 7:55,4, 2) Francja, 3) U.S.A. Polacy startowali w składzie: Mikołajczyk, Budzyński. II przebieg — 1) Anglja, 2) Nowa Zelandja, 3) Holandja.

Zawody indywidualne: 1) Gearce (Australja) 7:24,2, 2) Southwoor (Anglja) 7:24,6.

PUNKTACJA IGRZYSK.

Po ostatnich wynikach punktacja igrzysk, licząc I m. 3 pkt., II m. 2 pkt. i III m. 1 pkt. przedstawia się następująco:

Państwo	I nagr.	II nagr.	III nagr.	Punkt.
St. Zjedn.	31	18	14	115
Finlandja	5	7	7	36
Włochy	5	4	9	32
Szwecja	7	5	4	31
Francja	7	4	1	30
Niemcy	2	6	4	22
Anglja	2	7	4	24
Kanada	1	4	5	16
Japonja	5	5	2	17
Węgry	1	2	3	10
Czechosl.	1	2	1	8
Austrja	1	1	5	8
Polska	2	—	1	7
Irlandja	2	—	—	6
Holandja	1	1	1	6
Australja	3	—	1	10
Argentyna	1	—	1	4
Łotwa	—	1	1	4
Szwajc.	—	1	—	2
Danja	—	1	1	3
Grecja	—	—	1	1
Filipiny	—	—	1	1
Afr. Płd.	—	—	1	1

PLYWANIE.

400 m. stylem dowolnym dla pań. I półfinał — 1) Yokohama (Japonja) 4:51,4, 2) Taris (Francja), 3) Oyokota (Japonja). II półfinał — 1) Crabbe (U.S.A.) 4:52,7, 2) Subimoto (Japonja). Do finału zakwalifikowało się aż trzech japończyków.

1000 m. na wznak dla pań: I przebieg — 1) Holm (U.C.A.) 1:18,3 (rekord świata). II przebieg — 1) Davies (Anglja) 1:22 i II przebieg — 1) Braun (Holandja) 1:25,8.

Pogoda na dziś.

Według państwowego instytutu meteorologicznego: Dziś zachmurzenie zmienne z większymi przejaśnieniami, ciepło, temperatura dniami 20 do 22 stopni, słabe wiatry zachodnie.

Stafeta 4 × 200 m. stylem dowolnym. Finał 1) Japonja 8:58,4 (rek. olimp.), 2) U.S.A., 3) Węgry, 4) Kanada, 5) Anglja, 6) Argentyna.

200 m. stylem dowolnym dla pań. Finał 1) Dennis (Australja) 3:06,5 (rek. świata), 2) Mahata (Japonja), 3) Jacobsen (Danja), 4) Kinton (Anglja).

WATER POLO.

Mecz Węgry — Japonja przyniósł drużogącą klęskę tej ostatniej 0:18. Węgry są najpoważniejszym pretendenciem do pierwszego miejsca w water polo. Niemcy zremisowały z U.S.A. — 4:4.

ŻEGLARSTWO.

Wyścig jachtów: 1) „Jupiter” (U.S.A.) 2:47, 2) „Windsor” (Kanada), 3) „Joy” (Anglja). W punktacji tej kategorii prowadzi U.S.A. 26 pkt., 2) Kanada 19 pkt., 3) Anglja 18 pkt.

Szczegóły zwycięstwa wioślarzy.

LOS ANGELES, 10.8. — Na tor regatowy w Long Beach, odległy o 40 km. od Los Angeles, udali się Polacy z drżeniem serca: ostatnie bowiem wiadomości nie były zbyt pomyślne: forma na treningach była nienadzwyczajna. W tem środowisku najlepszych wioślarzy świata razili w naszej czwórce, różne poważne braki techniczne, które nadrabialiśmy siłą, energją i wagą. A gdy i te walory przestały dopisywać, Polacy byli jaknajgorszej myśli.

Tem przyjemniejsze było rozczarowanie, gdy w drugim przebiegu nie tylko nasi wioślarze wygrali, ale zrobili to w stylu imponującym, dominując nad wszystkimi osadami.

Trzeba wziąć pod uwagę, że w przebiegu czwórki sytuacja była specyficzna. Zwykle bowiem do finału kwalifikuje się osady, zajmujące dwa pierwsze miejsca. Wówczas można nie walczyć o zwycięstwo, tylko o miejsce i rezerwować swe siły na finał. W czwórkach zwycięstwo kwalifiko-

wało od razu do finału, drugie miejsce skazywało na meczące repesaze i dalszą niepewność losów. To też z całą stanowczością możemy twierdzić, że Polska była zdecydowanie lepsza od Stanów Zjednoczonych czego dowiodła w pojedynku wręcz. Była też lepsza od Włochów i Niemców, przelatywała ich bowiem czasami. W finale, który odbył się w piątek, nas startują już jako zdecydowani faworyci. Gdy rozpoczynali wyścig — nikt się z nimi nie liczył.

W pierwszym biegu nad konkurentami dominowały Włochy, które cały czas prowadziły i odparły bez trudu atak Niemców między 500 i 1500 mtr. Czas zwycięzców 7:06, 2) Niemcy 7:09, 3) Nowa Zelandja 7:19,6, 4) Brazylja 7:29,4.

W drugim przebiegu Polacy startowali z faworytami i skazaną zgórą na przegraną Japonja. Niespodziewanie z miejsca na czoło wysuwa się czwórka polska i prowadzi nieznacznie, ale pewnie przed Stanami Zjednoczonymi. Na 1500 mtr. Amerykanie przypuszczają atak i na chwilę wychodzą na czoło. Nasi jednak zwyciężają trochę tempo uderzeń po raz pierwszy i ostatni, i znów są na czele.

Na taśmie przewaga nasza, wynosząca pół łodzi. Nasi wioślarze dali z siebie wszystko. Czas 7 min. 04,2 sek. jest rekordowy; Stany Zjednoczone mają 7 min. 06,6 sek., Japonja daleko w tyle, 7:16,8. Do finału wchodzi Włochy i Polska, oraz dwaj zwycięzcy z repesazów, które odbędą się w czwartek między pokonanymi osadami. Nie ulega wątpliwości, że będą Niemcy i Stany Zjednoczone.

Reżyserja regat nie mogła być dla nas bardziej pomyślna. Ledwo bowiem czwórka polska zjechała z toru, żegnana brawami 10.000 widzów, a już nasze barwy świeciły znów tryumf. To też ten podwójny sukces pozostanie na długo w pamięci Amerykanów, zwłaszcza, że za każdym razem Polacy bili ich rodaków.

W dwójce bez sternika zadanie było może trudniejsze, niż w czwórkach.

Mimo bowiem, że dwie osady wchodziły do finału, konkurencja była wyrównana, a wszyscy przeciwnicy bardzo groźni. Zarówno bracia Clark (Stany Zjednoczone) jak i bracia Vandernotte (Francja) byli bardzo pewni siebie. Francuzi są mistrzami Europy, Amerykanie mistrzami Stanów.

To też Budzyński i Mikołajczyk ruszyli w ostrem tempie i z miejsca wyszli na czoło. Polacy jadą wspaniale, nie zbaczają ani o centymetr, pociągając ich są wolne i długie (32 na minutę, wobec 38 Francji) widać, że mają wiele siły w rezerwie, że mogą być szybsi. Prowadzą od startu do mety; na 500 mtr. przed celem mają przewagę długości łodzi, nie bawią się w finisze, ale trzymają w szachu Francuzów, pozwalając im dojść o pół łodzi i wygrywać pewnie. O trzy długości z tyłu są Stany Zjednoczone, które początkowo do 1000 mtr. były na drugim miejscu, jednak po ostrej walce z Francją dały za wygraną. Czas Polaków 7 min. 53,4 sek., Francja 7 min. 54,6 sek., St. Zjednoczone 8 min. 06 sek.

O wiele ostrzejszy był przebieg drugi, tak, że naszymi groźnymi przeciwnikami w finale będzie nie Francja ale Anglja i Nowa Zelandja, przyczem Anglików Coxa i Withoua, zwycięzców regat w Henley, należy uważać za faworytów. W przebiegu tym walka była zacięta na całej przestrzeni; Anglja po początkowym pojedynku z nadspodziewaną dobrą Nową Zelandją, wyszła zdecydowanie na czoło, a zelandczycy stoczyli zaciętą walkę z Holandją, bijąc ją tylko nieznacznie. Czasy wszystkich trzech osad (wyeliminowanej Holandji także) lepsze od czasów Polski: 1) Anglja 7:47, 2) Nowa Zelandja 7:50,2, 3) Holandja 7:51,8.

Po zwycięstwach Polaków dzienniki amerykańskie nie szczędziły nam uznania; w tytułach na pierwszych stronach figurują wioślarze Polski.

Rewolwerowy poseł HITLEROWSKI W GDANSKU.

GDANSK, 10.8. Generalny komisarz Rzplitej w Gdańsku, min. Pappe, przesłał senatowi gdańskiemu pismo, w którym Rząd polski zapytuje, jakie kroki podjął senat gdański, celem zapewnienia bezpieczeństwa życia i mienia polskich urzędników rady portu.

Pismo generalnego komisarza Rzplitej wywołane zostało nicelichanym wypadkiem, jaki zdarzył się przed dwoma dniami w gdańskiej radzie portu.

Gdański delegat do rady portu, poseł na sejm i przywódca partji hitlerowskiej w sejmie, Greiser, w toku rozmowy z polskim urzędnikiem rady portu, inż. Rafałowiczem, wydobyl nagle z kieszeni rewolwer i oświadczył, że nie sobie nie pobił z protestów przeciw jego napadom na radę portu, które zamierzają w organie hitlerowców „Vorposten”, ponieważ ma do dyspozycji ten instrument, którym może zlikwidować wszystkie protesty.

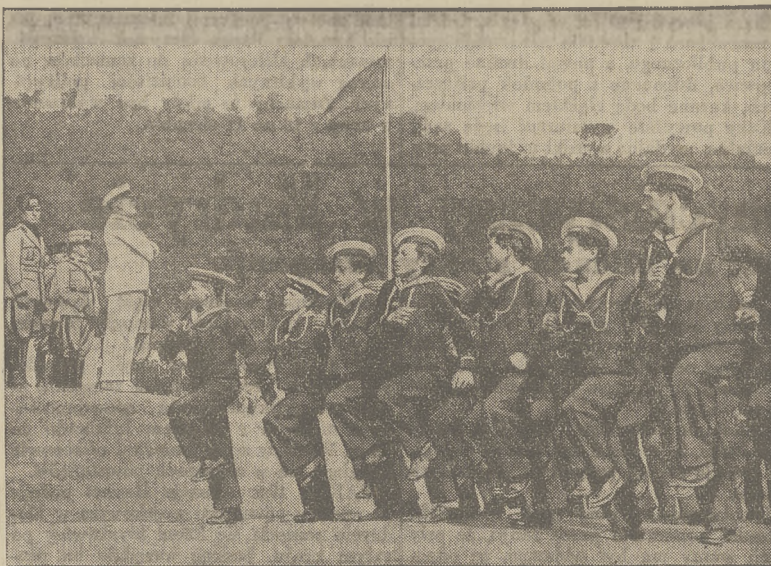
Na ten niesłychany postępek inż. Rafałowicz nie otrzymał dotychczas żadnej satysfakcji od rewolwerowego posła hitlerowskiego.

Pacyfiści boliwijscy SKAZANI NA ŚMIERĆ.

BUENOS AIRES, 10.8. Według doniesień z La Paz rząd boliwijski wyraził wobec państw neutralnych gotowość zaprzestania kroków wojennych pod warunkiem, że wojska boliwijskie pozostaną w miejscowościach, które zajęły ostatnio w Gran Chaco. Rząd prosi o odpowiedź, czy Paragwaj i państwa neutralne warunek ten przyjmują.

W stolicy Boliwji odbyły się wczoraj manifestacje zwolenników i przeciwników wojny.

Przebieg demonstracji był bardzo burzliwy. Brał w nich udział przede wszystkim studenci i robotnicy. W starciach 10 osób zostało zabitych, wiele jest rannych. 8 robotników, którzy agitowali przeciw wojnie, postawionych zostało pod sąd polowy, który skazał ich na śmierć. Wyrok natychmiast wykonano.

Mussolini przyjmuje defiladę uczniów szkoły kadetów morskich.

Zubkow nie przyjedzie, a na Chevaliera szkoda pieniędzy.

W Warszawie rozeszła się sensacyjna wiadomość o przyjeździe do Warszawy słynnego awanturnika Zubkowa, exmeza siostry b. cesarza Wilhelma Hohenzollerna. Zubkow został zaangażowany przez jeden z dancinistów warszawskich. Jak się dowiadujemy, wiadomość ta jest całkowicie pozbawiona prawdy. Władze bezpieczeństwa wogóle nie zezwalały na wjazd zagranicznych fordanseurów, tembardziej nie wypuszczono do Polski Zubkowa, którego szereg państw europejskich wysiedlił, jako uciążliwego cudzoziemca. Zresztą Zubkow nie czynił w tym kierunku żadnych starań o prawo wjazdu dla tancerza b. szwagra cesarza Wilhelma nie wypłynęło.

Jednocześnie, jak się dowiadujemy, władze administracyjne zastanawiają się niemi-

na przyjazd do Warszawy znanego piosenkarza, Maurycyego Chevalier. Władze wychodzą z założenia, że wywożenie w obecnej ciężkiej chwili tysięcy dolarów z Polski przez zagranicznych aktorów jest niewskazane. Gdyby sprawa zezwolenia na wjazd Maurycemu Chevalier oparla się o władze administracyjne, najprawdopodobniej zezwolenia takiego nie udzielono. W tym wypadku jednakże wzięli udział konsul polski w Paryżu, opierając się na prawie udzielania wiz wjazdowych aktorom, należącym do kategorii t. zw. „wielkich”.

Komisariat Rządu m. Warszawy kwestionuje wielkość b. Chevalier, jednakże w danym wyjątku postanowiono nie przeciwstawiać się decyzji konsula generalnego w Paryżu.

Światowa konferencja gospodarcza.

Manja konferencyj międzynarodowych rozwija się dalej. Konferencja rozbrojeniowa została odroczone, obecnie odbywa się konferencja Imperjum Brytyjskiego w Ottawie, konferencja w Lozannie co prawda zakończyła się ale już są robione przygotowania do światowej konferencji gospodarczej w Londynie.

Skolataną ludzkość ma mieć jedną satysfakcję: ma się pocieszać, że jeżeli nie ta, to następna konferencja międzynarodowa przyniesie na pewno jakąś ulgę, lub jakieś rozwiązanie. Wszyscy żyją w ten sposób w nastroju ciągłego oczekiwania, co ma osłodzić codzienne znoje.

Pomysł światowej konferencji gospodarczej powstał w Londynie w przededniu konferencji reparacyjnej w Lozannie. Gdy ostatecznie wyjaśniło się, że delegacja Stanów Zjednoczonych do Lozanny nie przyjeżdża dla podkreślenia, że nie chce mieszać sprawy długów wojennych do sprawy odszkodowań, p. Mac Donald zaprojektował zorganizowane w Lozannie jako dalszego ciągu konferencji reparacyjnej — światowej konferencji gospodarczej, w przekonaniu, że wówczas Amerykanie przyjadą i że wtedy będzie można mówić o długach.

I ten pomysł nie udał się. Trzeba było konferencję światową odłożyć do jesieni w nadziei, że wówczas załatwi się sprawę długów, od czego uzależnione jest, jak wiadomo, wejście w życie układów lozańskich, dotyczących lkw dacji odszkodowań.

Tymczasem, co się okazuje? Stany Zjednoczone przyjęły właśnie zaproszenie na konferencję gospodarczą, ale pod jednym warunkiem, że nie będzie ona dotyczyła długów wojennych, ani taryf celnych. Konferencja miałaby się właściwie ograniczyć tylko do skomplikowanych zagadnień monetarnych, repartycji złota i t. d.

Oczywiście wówczas całe jej znaczenie musiałoby upaść, a nadzieje, jakie przykładano do niej w Anglii, rozwiłyby się natychmiast.

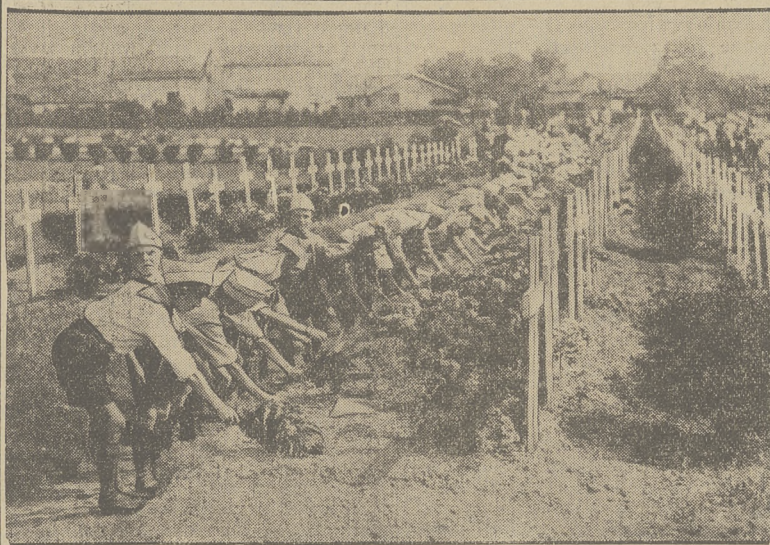
Niektórzy pociesza się tem, że stanowisko Ameryki wywołane jest okresem przedwyborczym. Zanim nie będzie wybrany nowy prezydent Stanów Zjednoczonych, każde stronnictwo będzie musiało okazywać bezwzględność w sprawie długów. Wydaje się wszakże, że krok Waszyngtonu tłumaczy się czem innym. Nie chce on na międzynarodowej konferencji omawiać sprawy długów z wszystkimi swymi dłużnikami razem. Jeżeli bę-

dzie porządkował, to z każdym z osobna. To samo dotyczy zapewne polityki taryfowej Stanów Zjednoczonych. Ale w takim razie, co sądzić o tak zwanej międzynarodowej łączności i współpracy?

Paryski „Temps” pociesza się znowu tem, że w zapamiętaniach głośnego senatora Boraha dokonuje się ewolucja. W ostatnim swym przemówieniu sen. Borah bardzo dodatnio wyraził się o konferencji reparacyjnej w Lozannie, dowodząc, wbrew poprzednim swoім opiniom, że po Lozannie należy uczynić krok dalszy w dziedzinie długów. Niewątpliwie Stany Zjedn., widząc spadek swego eksportu do Europy o jedną trzecią, zdają

sobie sprawę, że trzeba będzie zrobić coś w sprawie długów, ale co, tego sami jeszcze nie wiedzą.

Narazie zarówno amerykańskie czynniki rządowe, jak i senator Borah kładą nacisk na to, że konferencja gospodarcza w Londynie w nia przyczynić się do ogólnego rozbrojenia. Refren rozbrojeniowy pokazuje się więc zkoła na gruncie gospodarczym. Waszyngton wciąż grozi: Jeżeli nie rozbroicie się, nie zmniejszcie wam długów. W ten sposób konferencja londyńska, nie mogąc omawiać ani sprawy długów, ani sprawy taryf celnych, gotowa zamienić się na drugą konferencję rozbrojeniową. Czy jednak nie będzie to trochę za wiele?

WZRUSZAJĄCY HOLD.

Na cmentarzu w Douaumont pod Verdun, gdzie obecnie stanął wspaniały pomnik na cześć 400 tys. poległych żołnierzy, dzieci francuskie składają kwiaty na grobach bohaterów.

„DZIEŃ POLSKI” W PRASIE SZWEDZKIEJ.

„Dzień Polski” — tak brzmią wielki tytuł na stronach sportowych poczytnych dzienników stockholmskich w ubiegły poniedziałek. Podnięcie do takiego wyróżnienia Polski sportowej dał wyraz Kusiociński w Los Angeles, o którym czytamy w „Stockholms Tidningen”: „Z zegarkiem w ręku prowadził Polak, Kusiociński, bieg w szybkim tempie i odparł zwycięsko wszystkie próby przegonięcia go. Mógł być z łatwością pobici rekord światowy, ale zadowolili się zdobyciem dla Polski złotego medalu za lekka atletykę i zwolnił tempo, gdy się przekonał, że wszyscy jego konkurenci już odpadli. Dzisiaj nazwisko Kusiocińskiego jest na ustach wszystkich, Nurni poszedł w niepamięć. Kusiociński jest zaiste biegaczem nieporównanym”.

Na drugi dzień nadeszły już do Stockholmu sprawozdania szczegółowe korespondentów sportowych z Los Angeles, w prasie szwedzkiej pojawiły się lokalne artykuły o fenomenalnym zwycięstwie naszej rodaczki Wallasiewiczówny.

Prasa szwedzka sportowa zaznacza, że sukcesy Polaków na Olimpiadzie w Los Angeles nie są dla Szwedów niespodzianką, albowiem trenerzy szwedzcy, jak Edman i Norling, którzy pracowali w Warszawie i w Zakopanem, przepowiedali już wcześniej zwycięstwo swoich uczniów polskich.

Przy tej okazji, gdy o Polsce i Polakach głośno w prasie szwedzkiej, dzien-

nik „Stockholms Tidningen” zamieścił obszerny artykuł p. t. „Historyczne podziwianie Polaków dla narodu szwedzkiego”, w którym, opierając się na odkryciu przez sekretarza Tow. Polsko-Szwedzkiego w Stockholmie, K. G. Fellénusa, historycznego podpisu Kościuszki i Niemcewicza w książce gości przy wodospadach w Trollhättan, podnosi pismo zasługi niespożyte obu znakomitych mężów dla utrwalenia przyjaźni między Polską a Szwecją. Podpis ów w złotej księdze Trollhättan brzmi dosłownie: „T. Kościuszko, Jul. Niemcewicz: 1 Mar. 1797. Que Dieu assiste cette brave et honne nation dans toutes ses entreprises.” (niechaj Bóg wspiera ten dzielny i dobry naród we wszystkich jego poczynaniach).

„Stockholms Tidningen” dodaje: „Odkrycie p. Fellénusa przyszło w samą porę, gdyż w tych dniach udaje się p. Fellénus do Krakowa, aby przekazać w darze Uniwersytetowi Jagiellońskiemu bibliotekę szwedzką, złożoną z 800 tomów, która powstała z darowizn i legatów osób prywatnych i instytucyj, jako dowód realny przyjaźni obywateli Szwecji dla Polski”.

Spono notatek i artykułów poświęciły również Polsce w tych dniach inne pisma, jak „Aftonbladet”, „Dagens Nyheter”, „Stockholms Dagbladet”, oraz specjalne pisma sportowe.

S. J. P.

kiński wystąpił wówczas zbrojnie w osobie gen. Czang-Kai-Czeka przeciw Pekinowi i gen. Czang-Tsue-Liangowi. Moment ten wykorzystali Japończycy, aby zająć ponownie przez swoje wojska półwysp Szantung, który musieli wbrew woli ewakuować po zawarciu pokoju wersalskiego. Rząd japoński, któremu przewodniczył wówczas konserwatysta, baron Tanaka, zawiesił po wyborach prace parlamentu i zarządził wysłanie 20.000 żołnierzy do Tsingtau, które w r. 1921 zostało zwrócone Chinom. Rząd Nankiński wystosował ostry protest do Ligi Narodów, ale że Chiny nie należały jeszcze do Ligi, przeto Japończycy, nie ceremonizując się wiele, posunęli się dalej włąb kraju, okupowali Tientsin i Mukden. Jako usprawiedliwienie swej akcji militarnej podał rząd tokijski konieczność obrony życia i mienia swoich obywateli w Chinach wobec chaosu i rozruchów panujących tam. Zarządzenia japońskich władz wojskowych wskazywały na to, że okupacja będzie długotrwała. Opór rządu nankińskiego ograniczył się do protestów słownych, albowiem siły militarne, jakimi rząd ten rozporządzał, nie mogły się mierzyć z regularną armią japońską. Tak więc wobec przewagi militarnej Japończyków, akcja obronna wydawała się zgóry przesadzona i rozstrzygnięta na niekorzyść Chin.

W tym właśnie momencie wystąpił na widownię czynnik nowy — bojkot, który okazał się jako narzędzie walki masowej tak skuteczny, iż zmusił rząd japoński do wycofania oddziałów okupacyjnych z miast i terenów chińskich. Bojkot towarów japońskich we wszystkich miastach, portach, miasteczkach, osadach i wsiach był tak rygorystycznie przeprowadzony, że groził klęską eksporterom japońskim, którzy zwrócili się kolektywnie do barona Tanaka z prośbą o interwencję. Straty, jakie poniósł wówczas eksport japoński, wyrażały się w dziesiątkach milionów jenów.

We wrześniu roku ubiegłego, podczas zajęcia Mandżurji przez Japończyków, rozpoczęli Chińczycy znowu akcję bojkotową, którą prowadzą do tej pory wytrwale, zaciekle, bez wielkiego halasu, a z tem większym skutkiem. Na wydane hasło, powtarzane z ust do ust, zamknęły się wszystkie banki chińskie dla klientów japońskich, kupcy przestali przyjmować i zamawiać towary wyrabiane w Japonii, kulisi i tragarze odmawiali wyładowania towarów z japońskich statków, z pociągów na stacjach kolejowych. Służba chińska opuszczała swe stanowiska w domach prywatnych w Japonii, robotnicy opuszczali fabryki i warsztaty należące do przemysłowców japońskich w Hankou, Szanghaj, Tientsinie, Kantonie etc.

W życiu okupowanej obecnie przez Japonię, choć pozornie niepodległej, Mandżurji bojkot daje się odczuwać coraz silniej i coraz dotkliwiej, dezorganizując cały handel i ruch wymienny w kraju. Bojkot towarów japońskich daje się tem bardziej we znaki kupcom i importerom japońskim, że Mandżurja jest krajem o „otwartych drzwiach”, że kto nie chce kupić towarów japońskich ma pod ręką towary pochodzenia amerykańskiego lub niemieckiego. Statystyczne dane stwierdzają, że handel Japonii z Chinami stanowi jedną trzecią obrotów handlowych Japonii wogóle. Tymczasem bojkot, stosowany przez Chiny, kosztował Japonię zgórą 150 milionów dolarów od roku 1931. Tak więc powodzenie operacyi wojennych na terenie obywateli japońskich w Chinach nie przesądza wcale powodzenia akcji politycznej i ekonomicznej, które prowadzi Japonia w tym olbrzymim a wrogim jej kraju.

E. R.

Z DNIA.

FARTUSZKI W PKO

Pisze „Naprzód”:

Pan Gruber, prezes PKO, wyczytał w gazetach o epokowym rozporządzeniu ministra Michałowskiego, nakładającym na urzędników ministerjum sprawiedliwości obowiązek noszenia czarnych fartuszków, zapinanych na 8 guzików, sięgających do kostek.

P. Gruber postanowił naśladować p. Michałowskiego i również nakazał urzędnikom PKO noszenie fartuszków od 1 października z tą tylko różnicą, że fartuszki w PKO mają być z granatowej popeliny, skrojone i uszyte według urzędowego wzoru.

Za wykonanie tego zarządzenia uczynił p. Gruber osobiste odpowiedzialnym sekretarza generalnego PKO p. Wasunga (majors w rezerwie).

Wyobrażamy sobie p. Wasunga, jak będzie biegał po korytarzach PKO i wymierzał, czy guzik pierwszy od góry znajduje się w odległości 5 cm. od „jajka Adamowego”, czy duża kieszeń znajduje się z boku, a kieszeń na lewej pierś ma 7 cm. głębokość, a 5 cm. szerokość.

Zarządzenie to byłoby zabawne, gdyby nie uderzało mocno po kieszeni biednych urzędników.

Fartuszki popelinowe będą kosztowały dość drogo. Około 20 zł. będzie musiała wydać każda urzędniczka na kupno fartuszka.

Warto zaznaczyć, że urzędniczki podczas pracy wdziewają własny fartuch. Obecnie fartuchy te będą musiały zamienić na nowe „urzędowe”.

Żyjemy pono w okresie oszczędności, propagowanej z najwyższych szczytów dyktatorskich, pensje urzędnicze obcina się do ostatek, granie, a — oto narzuca się urzędnikom kosztowny wydatek gwozi zaspokożenia „estetycznych”, czy innych potrzeb p. Grubera.

Mówią, że hurtownym dostawcą fartuszków ma być niejaki Cymerman. Dziesiątki urzędników muszą sobie odmówić elementarnych rzeczy, byle p. Cymerman dobrze zarobił.

Dyktatura

W POJĘCIU ZASAD CHRZEŚCIJAŃSKICH.

(KAP) Na łamach wychodzącego w Brukseli pisma „Revue Catholique des Idees et des Faits” (Nr. 48) belgijski pisarz Louis Picard w artykule p. t. „Odpowiedzialność w systemie faszystowskim i bolszewickim” pisze o dyktaturze i jej wpływach na szerokie masy. Picard cytuje słowa św. Tomaza z Akwinu, który twierdził, iż panowanie samowolne jednostki przyczynia się do wyrabiania trwożliwych niewolników, niezdolnych do męskiej odwagi. Dyktatura jest przeciwna naturze ludzkiej, która stworzona została do odpowiedzialności. Dlatego też jest złem, kiedy głowa państwa nie potrzebuje nikomu zdawać sprawozdania ze swych zarządzeń. Dyktatura zabija w każdym obywatelu poczucie odpowiedzialności. Picard przyznaje, że dzięki dyktaturze powstało wiele wspaniałych dzieł sztuki, jak piramidy, stare miasta asyryjskie, Kolosseum itd, ale wykazuje przytem, że cały system dyktatury opiera się nie tylko wielowiekowej tradycji nauki chrześcijańskiej ale i temu, co jest dla każdego państwa najważniejsze w jednostce ludzkiej, t. j. świadomości i odpowiedzialnej twórczości. Pomimo tych wszelkich zastrzeżeń pozostaje kwestia nierozstrzygnięta, czy jednakże dyktatura faszystowska nie jest w dobie obecnej jedyną obroną przed bolszewizmem. Autor jest zdania, że tam, gdzie wszelkie systemy polityczne zawiodą, pozostaje jedynie wybór najniższego zła, jakim jest antybolszewicka dyktatura, mogąca obronić dorobek kultury europejskiej przed bolszewickim zdziżeniem.

Nie armaty ani karabiny, LECZ BOJKOT HANDLOWY WYRZADZA NAJWIEKSZE STRATY JAPONJI.

Bojkot towarów obcych jest sposobem walki, stosowanym w Chinach z powodzeniem od dawnych lat. Na szerszą skalę stosowano go w r. 1915 przeciw importowi ze Stanów Zjednoczonych, w r. 1919 i 1921 użyli Chińczycy bojkotu jako broni w walce z Japonią, a obecnie posługują się nim w bardzo skuteczny a dotkliwy dla Japonii sposób na terenie Mandżurji.

Ten rodzaj walki, jakim jest bojkot handlowy, może być stosowany z powodzeniem w Chinach, w klasycznym kraju związków

tajnych, w państwie, gdzie co drugi obywatel należy do jakiegoś tajnego stowarzyszenia politycznego. Organizacje te ułatwiają w ogromnym stopniu posługiwanie się bronią bojkotu, który, aby był skuteczny, musi być stosowany bezwzględnie i obejmować naciski swemi jaknajszersze sfer ludności. Klasyczny przykład celowości i skuteczności bojkotu, takiego, jaki unieść stosować w praktyce Chińczycy, daje rok 1928, kiedy to rozegrały się działania wojenne w Tsingtau, Tientsin i Mukdenie. Rząd nan-

Jak aresztowano p. Niewiarowskiego?

„Udział psa policyjnego, ślusarza, i kilku wywiadowców”.

We wtorkowym numerze naszego pisma donieśliśmy, że znany w Zagłębiu kupiec trzody chlewnej, Józef Niewiarowski po dłuższej kuracji powrócił do Sosnowca aby nadal prowadzić przedsiębiorstwo i uspokoić wierzycieli, którzy dokoła jego osoby narobili tyle krzyku. Trzeba przypomnieć, iż swego czasu z powodu wyjazdu p. Niewiarowskiego „Express Zagłębia” wypisał wstrząsający „artykuł” o charakterze politycznym, a władze rozesłały listy gończe, ażkolwiek miejsce pobytu p. Niewiarowskiego było publiczną tajemnicą. P. Niewiarowski powrócił do Sosnowca dobrowolnie.

Jak wiadomo, mimo dobrowolnego powrotu, p. Niewiarowski został aresztowany.

Aresztowanie w takich wypadkach nie powinno przedstawiać dla władz bezpieczeństwa większych trudności. Nasza policja działa naogół sprężyście i szybko. Prawdziwą więc sensację wywołała wczorajsza zdumiewająca opowieść „Expressu” o sposobie aresztowania p. Niewiarowskiego. Opowieść ta mniej więcej brzmi łącznie z naszymi uzupełnieniami jak następuje:

Niewiarowski przyjechał do Sosnowca pociągami kieleckim o godz. 12 wieczór. Na stacji został spostrzeżony przez dyżurującego posterunkowego. Mimo istnienia listu gończego, posterunkowy nie aresztował N. Niewiarowskiego poszedł najspokojniej do domu i położył się spać. A tymczasem nasze dzielne władze bezpieczeństwa uruchomiły swój sprężysty aparat.

Najpierw rano przyszedł pod drzwi mieszkania p. Niewiarowskiego oddział wywiadowców. Słuchano, pukano, lecz nikt się nie odzywał. Próbowano zagłądać przez dziurkę od zaryzasku, ale okazało się, że przysłań wywiadowcy byli niskiego wzrostu, trzeba było więc posłać po wyższego. Gdy ten zjawił się — zauważył z przerażeniem, że w zaryzasku od wewnątrz mieszkania tkwi klucz. Odbito krótką naradę: część wywiadowców twierdziła, że ten klucz jest dowodem, że w mieszkaniu ktoś się znajduje, reszta dowodziła, że nie wiadomo.

Wobec rozbieżności zdań wywiadowcy sprowadzili na miejsce psa policyjnego. Ten dopiero okazał się naprawdę inteligentnym: obwąchawszy drzwi, zaczął dawać oznaki, że wewnątrz ktoś się znajduje.

Zadygotały radością serca wywiadowców:

przestępca w pułapce.

Sprowadzono więc ślusarza, któremu polecono otworzyć zamek. Przyszedł mistrz, obarczony wytrychami, młotkiem, dłutkami: przystąpił do operacji i

oto znów natrafiono na niespodziankę:

Majster ślusarski w żaden sposób nie umiał wypchnąć klucza. Wypchano do dziurki od klucza wazelinę, wlewało rżecynę, ktoś radził nawet zastosować ławatywę — wszystko na nic. Klucz tkwił w drzwiach. Nie pozostawało wówczas nic innego, jak trzeba było sięgnąć do najnowszych zdobyczy z dziedziny kryminalistyki: wylać mano cały zamek z trzaskiem.

Przez wylom utworzony w drzwiach

do mieszkania wkoczyło chętnie część wywiadowców; reszta z psem policyjnym pozostała na straży w sieni.

I oto przerażonym wywiadowcom ukazał się w całej swej okazałości obudzony ze snu Niewiarowski.

W uroczystym nastroju odprowa-

dono Niewiarowskiego do urzędu śledczego.

Zapewne sytuacja p. Niewiarowskiego nie jest miła, lecz i wielką przykrość uczyniono naszej dzielnej policji, która stała się ofiarą detektywistycznych natchnień „Expressu Zagłębia”.

POWRÓT DZIECI Z KOLONIJ LETNICH.

W dniu 30 lipca b.r. powrócili z kolonij letnich w Nowym Targu dzieci bezrobotnych z Sosnowca w liczbie 522.

Kolonje w Nowym Targu zorganizowane przez Magistrat miasta Sosnowca rozlokowane były w obszer-nych barakach będących w dyspozycji władz wojskowych, a znajdujących się nad brzegiem rzeki Czarnego Dunajca niedaleko lasów sosnowych.

Duża ilość obszernych sal i innych ubikacji, jak również obszar zajęty przez baraki, umożliwiały dzieciom rozrywki zarówno w dniu pogodny, jak deszczowy. Dzieci rozmieszczone w 4 wielkich salach, w których ustawione były łóżka i przyce z desek. Całkowite kierownictwo kolonii spoczywało w rękach p. Tadeusza Gruszczyńskiego, nauczyciela szkoły powszechnej nr. 6, przy wybitnej pomocy p. Piotra Batysia, nauczyciela szkoły powszechnej nr. 19.

Dla łatwiejszego utrzymania porządku wśród dzieci, podzielono je na oddziały, na czele których stali wychowawcy-nauczyciele, oddziały zaś na sekcje, które przewodził starsi roztropniejsi wychowankowie.

Dzięki dobremu kierownictwu kolonii, dzieci były dożywiane bardzo do-

brze, o czym świadczy przyrost wagi od 0,5 do 3 kg.

Zabawy, śpiewy, wycieczki urozmaicały dzieciom miłe spędzanie całego czasu trwania kolonii, a umiejętnym i taktownym postępowaniem wyrobiono w dzieciach karność i posłuszeństwo. Nie zapomniano też o wpajaniu dzieciom zasad moralnych, religijnych i patriotycznych. Prawdziwe zamilowanie w tem wykazał zastępca kierownika kolonii letnich p. Baniś, pod którego przewodnictwem codziennie rano i wieczorem dzieci odmawiały pacierz, śpiewały pieśni religijne i patriotyczne oraz słuchały różnych pogadanek.

Starsze dzieci odbyły wycieczkę autobusem do Zakopanego skąd wyruszyły w Tatry, do Czarnego i Zmarłego Stawu oraz innych pobliskich, a dostępnych miejsc. Najsilniejsze jednak wrażenie odczuły, gdy znalazły się w pośród śniegów, gdzie na pamiętkę zrobiono kilka zdjęć fotograficznych.

Kolonje były wizytowane nietylko przez członków zarządu m. Sosnowca, ale również przez p. wojewodę krakowskiego, p. kuratora, starostę nowotarskiego i miejscowego lekarza powiatowego.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

11	Dziś Zuzanny
CZWARTEK	Jutro Klary
	Wschód słońca 4 m. 12.
	Zachód „ 19 m. 9.

Kino teatry w Zagłębiu

dzisiaj wyświetlają:

SOSNOWIEC

ZAGŁĘBIE: Trędowata.

PALACE: Porucznik carskiej gwardji. — Zemsta szaleńca.

BĘDZIN

NOWOSĆ: Siedem twarzy.

ŚWIATOWID: Miłość Hiszpanki. — Tunel przestępców.

DĄBROWA

WANDA: Raj ukradziony.

× PIELGRZYMKI DO KALWARJI. Wczoraj wyjechała z Czeladzi pielgrzymka wiernych do Kalwarii Zebrzydowskiej. Pielgrzymi wyjechali autobusami, przycozem powrót nastąpi po tygodniu.

× ZAPROSZENIE HARCERSKIE. Komendy kursów instruktorskich harcerzy Zagł. Dąbr. w Okręgowie zapraszają przyjaciół i sympatyków harcerstwa na ostatnie pożegnane ognisko, które odbędzie się w niedzielę dn. 14 b.m. o godz. 18.

× DLA MŁODZIEŻY PRZEDBORO-WEJ. Zarząd Związku podoficerów rezerwy kół Sosnowie organizuje oddziały P. W. i W. F. dla młodzieży przed poborowej. Zapisy przyjmuje i udziela informacji sekretariat począwszy od 17 b.m. codziennie w godz. od 17 do 19 za wyjątkiem niedziel i świąt.

W Grodźcu

naszych P.P. Czytelników zawiadamiamy, że spawny prenumeraty i ogłoszeń „Kurjera Zachodniego” załatwia p. Stefan Kubica, Handel Towarów Kolonialnych, ul. Kościuszki 7.

„Nos i tabakierka”

POD ADRESEM WŁADZ KOLEJOWYCH.

Pisze nam jeden z czytelników: Dylemat „nos dla tabakierki, czy ona dla nosa”, zdawałoby się, dawno został rozstrzygnięty na korzyść nosa. Fakt jednakże często temu przecza.

Exemplum: w Dąbrowie władze kolejowe postanowiły przeprowadzić remont wiaduktu, łączącego Dębniak z miastem. Zamierza chwałebny. Cóż, kiedy zamakając wiadukt, zapomniano o urządzeniu prowizorycznego przejścia przez tory dla publiczności. Najbliższe przejazdy kolejowe o 2—3 kilometry przedłużają drogę do miasta. Ludziska skracając sobie ten przysmyśw spacer, waląc prosto przez tory. Lecz tu czatuje na nich srogi policjant i bezlitośnie zapisuje na karę. Nie zawsze i nie wszędzie jednak straż bezpieczeństwa jest na miejscu, to też tysiące ludzi w różnych miejscach przekradają się przez nasyp, a tylko nieliczne stosunkowo jednostki wpadają w ręce stróża bezpieczeństwa. Największą ilość, klnąc w duszy, robi odległe kursa do przejazdów. W każdym zaś razie publiczność zupełnie słusznie uznaje się grubo pokrzywdzoną. W dodatku nie zanosi się na szybkie zakończenie remontu i wyżej opisana groteskowa sytuacja potrwa niezawodnie dłużej. Lecz cóż robić? Pamuje jeszcze w niektórych sferach przekonanie, że „nos dla tabakierki, nie ona dla nosa”.

Prawie Dąbrowianin.

× EGZAMINY DLA DROGISTÓW. Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało zarządzenie, na podstawie którego, celem ułatwienia praktykantom drogistów uzyskania świadectwa drogisty, egzaminy na stopień drogisty odbywać się będą nie jak dotychczas w komisji egzaminacyjnej w Warszawie, lecz we wszystkich urzędach wojewódzkich.

Egzaminy przeprowadzać będą inspektorzy farmaceutyczni, do wydawania świadectw zaś o uzyskaniu stopnia drogisty upoważnieni są wojewodowie, w miast nie istniejącej Rady lekarskiej, powołanej na podstawie ustawy do wydawania tego rodzaju świadectw.

× KURS DLA LEKARZY OŚRODKÓW ZDROWIA. W dniach od 12 września do 2 października r.b. odbędzie się w Państwowej szkole higieny w Warszawie kurs dla lekarzy ośrodków zdrowia. Pierwszeństwo w przyjęciu na kurs posiadają lekarze, delegowani przez samorządy i organizacje społeczne.

Wykłady na kursie obejmą m. in. zasady ogólne organizacji działalności ośrodków zdrowia, zagadnienie walki z chorobami społecznymi (gruźlica, jaglica, choroby weneryczne i alkoholizm), sprawy opieki nad matką i dzieckiem, sprawy higieny szkolnej, higieny umysłowej, walki z chorobami zakaźnymi, ratownictwa kontroli lekarskiej i sportów i t.d. Ponadto kurs przewiduje szereg zajęć praktycznych, wycieczek, ćwiczeń i t.d.

Wpisowe wynosi 15 zł. od osoby, utrzymanie w bursie Państwowej szkoły higieny — 5 zł. dziennie. Zapisy przyjmują sekretariat P. S. H. w Warszawie, ul. Chocimska nr. 24.

Ofiara „biedaszybu”

ZGINAŁ POD ZWAŁAMI ZIEMI.

Chociaż policja nie pozwala na prowadzenie t. zw. biedaszybów, t.j. na nielegalne wydobywanie węgla, ludzie jednak skutkiem dokliwnej biedy nie zważają ani na groźbę im kary sądowej, ani o ważniejsze, za możliwość utraty życia lub kalectwa przy nielegalnym wydobywaniu węgla, lecz w dalszym ciągu uprawiają niebezpieczny zawód.

W ubiegły wtorek, w jednym z takich szybików, na terenie Tow. francusko-włoskiego obok Wampia, wydarzył się śmiertelny wypadek, mianowicie że zabiegający szybik uległ zawaleniu i znajdujący się na dole 55-letni Lucjan Rutkowski, zamieszkały we wsi Józefów pod Zagórzem, został zasypany zwalami ziemi. Na ratunek pośpieszyli koledzy i po kilku godzinach zasypanego wydobyli, oczywista już nieżywego. Ludzie osuwając się z niebezpieczeństwem, to też i powyższy przyrłek wypadek nie wywołał żadnego wrażenia wśród szybikarzy i nie powstrzyma ich od dalszego nielegalnego wydobywania węgla, czemu zresztą w dzisiejszych ciężkich warunkach trudno się dziwić.

PROGRAM RAD JOWY KATOWICE.

CZWARTEK 11 SIERPNIA 1932.

11.58 Sygnał czasu — 12.10 Przegląd prasy polskiej — 12.20 Koncert z płyt gramofonowych — 12.40 Komunikat meteorologiczny — 12.45 Dalszy ciąg koncertu — 14.00 Komunikat gospodarczy — 15.00 Komunikat gospodarczy — 15.10 Intermezzo muzyczne — 15.30 Komunikat L.O.P.P. — 15.35 Koncert z płyt gramofonowych — 16.40 Odczyt — 17.00 Koncert kameralny — 18.00 Odczyt — 18.20 Muzyka lekka — 19.25 Intermezzo muzyczne — 19.30 Komunikaty harcerskie — 19.35 Prasowy dziennik radiowy — 19.45 Odcinek powieściowy — 20.00 Muzyka lekka — 21.20 Słuchowisko p.t.: Salon państwa Cielatkowski — 21.50 Dodatek do prasowego dziennika radiowego — 21.55 Komunikat meteorologiczny — 22.05 Muzyka taneczna — 22.40 Wiadomości sportowe — 22.50 Muzyka taneczna.

Ważne dla przedsiębiorstw POTRACANIE WKŁADKÓW ZA CZAS URLOPOWY.

Zarząd obwodowy F. B. w Sosnowcu podaje do wiadomości zakładów pracy, że według wykładowi przepisów znowelizowanej ustawy zabezpieczeniowej od wynagrodzenia robotników za czas spędzony na urlopie należy potracać wkładki i czas ten należy zaliczać do okresu 156 dni wymaganych przez art. 2 znowelizowanej ustawy zabezpieczeniowej. Natomiast w razie wypłacenia przez pracodawcę robotnikowi odszkodowania za niewypowiedzenie stosunku najmu pracy, nie należy ani wypłacać od tej sumy wkładek, ani policzać do okresu przewidzianego w art. 2 znowelizowanej ustawy.

Przy skróconym lub zwiększonym dniu pracy, dla ustalenia normalnego dnia pracy, dla policzenia w myśl art. 2 znowelizowanej ustawy zabezpieczeniowej należy podzielić ilość godzin faktycznie przez robotnika przepracowanych przez liczbę godzin normalnego dnia pracy, t.j. dnia zgodnego z ustawową normą czasu pracy.

Ponadto zarząd zawiadamia, że posiada na składzie druki „Zawiadomienia o nowoprzyjętych i zwolnionych” w cenie po zł. 0,02 gr. za sztukę, które mogą być wydawane lub wysyłane po nadesłaniu należności za nie i na portu w znaczkach pocztowych.

Zarząd Obwodowy F. B.
w Sosnowcu.

× **OSTROŻNIE Z GRZYBAMI.** Wobec zbliżającego się okresu masowej sprzedaży grzybów na rynkach należy przestrzec, iż często zatrucia grzybami bywają śmiertelne, dlatego też nie należy nigdy kupować grzybów co do których nie ma całkowitej pewności ich dobroci. Ostatnio na targach prowincjonalnych miast ukazywały się w sprzedaży t. zw. „trufle”, bezwzględnie szkodliwe dla zdrowia, niejednokrotnie zabójcze. Jest to często spotykany w naszych lasach tegoż gatunku grzybów zwany często również „purchawką ziemniaczaną”. Purchawki te jasnobronzowe z wierzchu są nieco podobne do trufli białych, w środku są czarne, przypominając tem również trufle południowo-europejską. Purchawka ta rośnie w przeciwieństwie do trufli prawdziwej na powierzchni ziemi. Znaczący należy, iż popularne w Polsce i zalecane przez różne podręczniki kucharskie próbowanie grzybów srebrną łyżką lub cebulą, rzekomo czerniejącą gdy grzyby są trujące, nie ma naukowego uzasadnienia i jest szkodliwym przesądem.

× **„KŁOPOTY MAGISTRATU W DĄBROWIE”.** W związku z wczorajszą wzmianką, pod powyższym tytułem, czujemy się w obowiązku wyjaśnić że nie dotyczyła ona jednej z firm, która prowadziła roboty drogowe w Dąbrowie w ub. roku, mianowicie firmy „P.R.I.” (Przedsiębiorstwo robót inżynierskich). Firma ta nie miała żadnych załatwów i awantur z robotnikami, a jeżeli załagałości jakieś istniały, to nie przekraczały one 3 dni i wywołane były przyczynami nie pozostającymi w żadnym związku z taką, czy inną sytuacją finansową firmy. Firma „P.R.I.” istnieje nadal w Dąbrowie i prowadzi roboty drogowe w rozmaitych miejscowościach Zagłębia.

× **O NADZÓR NAD ZEGARAMI.** Na dworcu kolejowym w Będzinie jest kilka zegarów, posiadających tę właściwość, iż każdy z nich pokazuje inny czas. Gdzie, jak gdzie, ale na dworcach kolejowych zegary powinny należeć do funkcjonarior, a ponieważ etacie kolejowe otrzymują codziennie dokładny czas z Warszawy, więc zegary kolejowe powinny dobrze chodzić, chodzić tylko o to, aby miał się kto zająć ich regulowaniem, tymczasem w Będzinie pozostawiono widocznie zegary bez opieki, w następstwie czego wprowadza się w błąd liczne rzesze publiczności, regulujące zegarki podług zegarów kolejowych.

Bójka tragarzy W BĘDZINIE.

W Będzinie nie ma taty Tasienki, któryby sam, lub za pośrednictwem „swych” ludzi załatwiał różne nieporozumienia i scysy wśród tragarzy, zajmujących się wyładowywaniem towarów na kolei, to też tragarze wszelkie załatgi między sobą załatwiają sami. Jeżeli drzew likswi-

dowaniu nieporozumień nie wystarczą ustne argumenty, puszczają się w ruch pięści i „twardsze” przedmioty.

Tak było i wczoraj, gdzie na bocznicy kolejowej powstała między tragarzami awantura, zakończona ogólną bójką, w wyniku której kilku z nich odniosło

rany tłuczone i musiano udać się do szpitala po pomoc lekarską.

Widok kilku zakrwawionych tragarzy wywołał duże zbiegowisko przed szpitalem. Uczestnicy bójki zostali pociągnięci do odpowiedzialności karnej za zakłócenie spokoju.

Różne „zwyczaje” i ceny w dyrekcyjach kolejowych.

Okazuje się, że na naszych kolejach w każdej dyrekcji kolejowej panują inne stosunki i zwyczaje, a nawet obowiązują odmienne przepisy, lub też w każdej dyrekcji inaczej są interpretowane. Z licznych przykładów można przytoczyć choćby ostatnie zarządzenia na kolejach w sprawie znieszenia kolejowych na przejazd do Gdyni na święto morza. W Katowicach np. od razu sprzedawano wszystkim zgłaszającym się bilety ulgowe i na tem nie było żadnych scysy i nieporozumień, u nas zaś niemal codziennie były nowe zarządzenia i okólniki i w rezultacie nikt nie wiedział, czego należy się trzymać i jak postępować.

Weźmy dalej sprawę biletów wycieczkowych i turystycznych. W Katowicach, co szczególnie uderza, bilety

te są grubo tańsze, a pozbawione sprzedawane bez ograniczeń do wszystkich niemal stacji, bez względu na odległość, natomiast u nas, prócz wyższej ceny, bilety np. wycieczkowe sprzedawane są tylko do niektórych stacji kolejowych. W wyniku takich stosunków, mieszkańcy Zagłębia muszą po bilety ulgowe udawać się do Katowic, co jest dość kłopotliwe i połączone z dużą stratą czasu, a pozbawione przeciętny śniutek nie może pojąć, dlaczego to na naszych kolejach istnieją podobne dziwoki, nie świadczące dodatnio w organizacji i porządkach na kolejach państwowych.

Po tylu latach własnej gospodarki byłby, zdaje się, najwzrosty czas uporządkować wreszcie chociażby te sprawy dla ogólnego dobra.

KTO WINIEN w spółdzielni „Legjonowo”?

Jeden z działaczy na polu spółdzielczym, nadesłał nam poniższe uwagi: W „Kurjerze Zachodnim” ukazał się artykuł w sprawie spółdzielni budowlano-mieszkaniowej „Legjonowo” w Dąbrowie, gdzie w następstwie gospodarki kierownika spółdzielni p. F. Dzierżawskiego stwierdzono olbrzymie braki, w wysokości kilku dziesięciu tysięcy zł. W zakończeniu artykułu podano, iż władze spółdzielni, nie widząc innego wyjścia, sprawę braku pieniędzy oddały w ręce prokuratora.

Otóż w związku z całą tą przykrą sprawą nasuwa się pytanie, czy prócz p. Dzierżawskiego nikt więcej nie ponosi winy za roztrwonienie czy też przywłaszczenie tak znacznej sumy pieniędzy, które przecież ktoś zwrócić musi? Wszak wiadomo, iż w każdej spółdzielni prócz zarządu istnieje Rada nadzorcza oraz komisja rewizyjna, których obowiązkiem jest kontrola działalności zarządu i całej gospodarki danej spółdzielni. Wszak kwota kilkudziesięciu tysięcy zł. nie

mogła zginąć w ciągu tygodnia, ani miesiąca, lecz niewątpliwie trzeba było na to dłuższego czasu i dlatego należy zapytać, gdzie w tym czasie były i co robiły Rada nadzorcza i komisja rewizyjna, jeżeli w okresie ich urzędowania można było zaprzepaścić tak dużą kwotę. Odnosi się wrażenie, iż gospodarka p. Dzierżawskiego nie była kontrolowana i pan ten, mając wolną rękę, robił, co zechciał i może tylko przypadek uchronił spółdzielnię od dalszych strat, a może nawet od bankructwa.

Spodziewać się należy, iż przewod sądowy ujawni istotny stan rzeczy i wykaże, z czyjej winy powstał brak pieniędzy, gdyby bowiem ustalono, że p. Dzierżawski rzadził się jak szara gęś w „Legjonowie”, a Rada nadzorcza i komisja rewizyjna temu nie przeciwdziałały, w takim razie odpowiedzialność spadnie także na wymienione władze, obowiązane czuwać nad całością i majątkiem powierzonej im placówki.

Zamach na p. Klepfisza w świetle protokołu policyjnego.

Onegdaj, niektóre dzienniki miejscowe podały wiadomość o zamachu na p. F. Klepfisza w Sosnowcu, przyczem informacje te niezupełnie były ścisłe. Wedle protokołu spisane go w policji, w krótką chwilę po zamachu, całe zajście miało przebieg następujący (cytuujemy dosłowny tekst protokołu spisane go przez policję z p. Klepfiszem):

„W dniu 6 sierpnia 1932 r. pomiędzy godziną 19.30 a 19.45, gdy zamykałem swoje biuro, podszedł do okna tego biura, które było otwarte dobrze znany mi Ejlenfeld, dyrektor firmy Standard Nobel, zamieszkały w bliskich przy ul. Jagiellońskiej i odezwał się do mnie przez okno:

„Ty draniu! Bandyto! „ja ci teraz pokażę!” — i wyjął rewolwer z kieszeni, zmierzając przez otwarte okno do mnie i pociągnął za cyngiel, lecz z powodu zacięcia się rewolweru takowy nie oddał, wówczas ja odsunąłem się na bok, a w tym momencie Ejlenfeld pociągnął za cyngiel poraz drugi i wystrzelił poraz drugi, usiłując mnie zastrzelić, lecz

zawdzięczając zbiegowi okoliczności, że rewolwer się zaciął i z tego powodu zdążyłem się usunąć za mur unikając śmierci, względnie ciężkiego uszkodzenia ciała. Ejlenfeld po oddaniu strzału zbiegł w kierunku swojego miejsca zamieszkania. W ostatnich czasach zaszyły pomiędzy mną a Ejlenfeldem nieporozumienia na tle handlowym i z tego powodu pałał do mnie zemstą, którą w dniu dzisiejszym chciał wprowadzić w czyn przez zastrzelenie lub postrzelenie mnie. Jako świadek w tej sprawie zapodaje: Gottfrieda, zam. w Przemysłu i dozorcę swojego Lewińskiego Kostka.

Nadmieniam dodatkowo, że Ejlenfeld dwa tygodnie temu nazad dzwonił do mojego mieszkania telefonicznie w czasie mojej nieobecności i mojej żonie oświadczył, hym zaniemógł i oślep, z czego wnioskuję, że była to pogróżka pod moim adresem”.

Tak wygląda sprawa w świetle protokołu policyjnego. Jak się dowiadujemy p. Ejlenfeld znajduje się na wolności, odebrana mu tylko została praw dopodobnie broń.

Włamanie do wytwórni białizny Złodzieje skradli 500 koszul.

W nocy z wtorku na środe nieznani sprawcy dokonali śmiałego włamania do składu wytwórni białizny „Tatra” przy ul. Mościckiego 15 w Sosnowcu. Złodzieje dostali się do środka przez uczyniony włom w ścianie

i skradli 500 koszul męskich oraz 10 sztukek płótna. Straty wynoszą około 5 tysięcy złotych.

Energiczne dochodzenie policji niewątpliwie doprowadzi do ujęcia sprawców kradzieży.

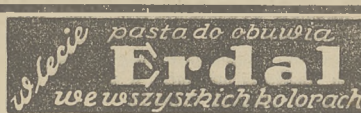
Fabryka fałszywych ZŁOTÓWEK.

W dniu wczorajszym policja wykryła fabrykę fałszerza złotych i „50 groszów”. Fabryka mieściła się w Będzinie, przy ulicy Sieleckiej 40, a fałszywe monety wyrabiał Paweł Strzelec. W mieszkaniu znaleziono maszyny do odlewów oraz pewną ilość podrobionych monet.

Strzelec twierdzi, że do fałszowania monet zmusiła go bieda i „produkował” tylko tyle ile potrzeba mu było na życie.

× **WALKA Z SEZONOWEMI CHORO-
BAMI ZAKAŻNEMI.** W związku ze zbliżającym się okresem większego nasilenia chorób zakaźnych przewodu pokarmowego (dur brzusny i czerwonka), Ministerstwo opieki społecznej wystosowało do wszystkich wojewodów i komisarzy rządów m. st. Warszawy okólnik, w którym zwraca uwagę na konieczność wzmocnienia nadzoru nad stanem sanitarno-porządkowym miast, wsi i t. d.

W szczególności Ministerstwo poleca zwrócić uwagę na wytwórnie i miejsca sprzedaży artykułów żywnościowych, oraz na dostarczanie ludności dobrej wody do picia. W tym celu konieczne jest organizowanie bieżących inspekcji sanitarnych i porządkowych przez władze administracji ogólnej i samorządowe.

5069

Odpowiedzi Redakcji.

P. Wileziński w Olkusz: Opublikować listu bez całego podpisu nie możemy, a przypuszczamy, że nawet opublikowanie niewiele pomoże. Należy się zwrócić ze skargą do prokuratora, a w sprawie odbioru należności zasięgnąć porady adwokata.

P. W. Wylezik w Żarkach: W wiadomości sprawie należy się zwrócić do komendy powiatowej P. P. lub do Izby rzemieślniczej.

× **DETALICZNA SPRZEDAŻ WYRO-
BÓW TYTONIOWYCH.** Od 1 lipca r.b. weszła w życie instrukcja ministra skarbu dla urzędów akcyzowych o organizacji sprzedaży detalicznej wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. Min. skarbu nr. 17 poz. 283). Instrukcja ustanawia jedno miejsce sprzedaży na 500 mieszkańców, przy zachowaniu conajmniej 100 m. odległości pomiędzy miejscami sprzedaży. Urzędy akcyzowe obowiązane są do 31 grudnia b.r. przesłać Dyrekcji monopolu plan sieci detalicznej sprzedaży, obejmujący sklepy tytoniowe i sprzedawce uliczne. Pierwszeństwo do uzyskania koncesji na sprzedaż detaliczną służy osobom, posiadającym najodpowiedniejszy lokal, o ile zaś to dotyczy koncesji na sklep tytoniowy, osobom, podejmującym się prowadzić samodzielny sklep tytoniowy. Przy różnych kwalifikacjach pierwszeństwo przysługuje inwalidom. Koncesje winny być nadawane z pewnymi wyjątkami, w drodze konkursu. Z wolnej ręki udziela się koncesji na sprzedaż domową, kuchenną lub okrężną. Lokal przeznaczony na sklep powinien być widny, suchy i czysty, znajdować się na parterze od frontu z osobnym wejściem bezpośrednio z ulicy. Budki, skrzynki, wózki i t. p. przeznaczone do prowadzenia ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, powinny odpowiadać wzorom ustalonym dla danego osiedla przez urząd skarbowy w porozumieniu z zarządem gminnym.

× **CO KOMU SKRADZONO?** Z komórki A. Smujkowskiego w Bobrownikach skradziono rower, wartości 70 zł.

Z warsztatu szewskiego Szulima Zgnitka przy ul. Wiejskiej w Sosnowcu, skradziono kopyta i różne narzędzia, wartości 150 zł.

ARYSTOKRATA.

— Czy ten pies ma rodowód? — pyta sprzedawcę wytworna dama.

— Rodowód? Szanowna pani, gdyby ten piesek miał dar mowy, nie rozmawiałby ani z panią, ani ze mną.

W MAŁEŃSTWIE.

Kiedy tylko wyjdę z domu wieczorem moja żona nie mówi do mnie przez drzwi...

— A często pani wychodzi?

— Co trzeci dzień.

Kronika Zawiercia.

× **WIEC W NIEGOWEJ.** Onegdaj odbył się wiec posełski we wsi Niegowej zwołany przez posła Bienia z P.P.S. Na wiec przybyło wielu mieszkańców Niegowej oraz z okolicznych wiosek, tak, że zebranych było kilkadziesiąt osób. Poseł Bieni, już raz próbował urządzić podobne zebranie w Niegowej, ale zostało ono przez sanatorów rozbita. I to zebranie „stali rozbijacze” o chcieli rozbić, tylko, że ich było za mało i tylko okrzykami starali się utrudniać mówcy.

Na zebraniu tem był również poseł Sowiński z Zawiercia, który starał się wykazać, że nie jest tak źle. Według słów posła Sowińskiego ma być utworzony Komitet finansowo - rolny przy starostwie w Zawierciu, który ma oceniać możliwości płatnicze dłużników. Bardzo na czasie będzie ta nowa instytucja, gdyż wielu jest płatników, którzy nie mają z czego płacić i niema im co zabierać za podatki.

× **Z OPIEKI SPOŁECZNEJ.** Władze opieki społecznej, na wniosek opiekunów, postanowiły przyjąć z pomocą rodzinom bezrobotnych, którzy wyjechali na roboty przy budowie kolei Kraków - Mięchów, wydając zapomogę w miesiącu sierpnia. Następnie dzięki wydanej pracy opiekunów społecznych wydawać zapomogę żywnościowych, ma być przyspieszone, gdyż bezrobotni będą otrzymywać zapomogi w pierwszych dniach każdego miesiąca, a nie jak dotychczas w drugiej połowie.

× **CIEŻKIE USZKODZENIE CIAŁA.** Białik Kazimierz, zam. przy ul. Apatycznej został pobity przez Leśnika, Makiela Bolesława i Gawrońskiego Feliksa (wszyscy z Zawiercia). Ciężko poranionego Białika odwieziono do szpitala Kasy chorych w Zawierciu. Wkrótce ci sami sprawcy Gawroński i Makiela wybiłi dwie szyby w oknach domu Białika, wartość 15 zł.

× **KRADZIEŻE.** Makiela Stanisława, zamieszkała przy ul. Włodowickiej, doniosła policji w sprawie kradzieży jej wiewprza, wartości 150 zł., przez nieznaną sprawcę.

Graczerowi Herszlikowi, zamieszkałemu przy Nowy Rynek skradziono ze sklepu spożywczego mąkę, ryż i mydło na sumę około 400 zł. Kradzieży dokonali nieznanymi sprawcy, którzy dostali się do sklepu za pomocą wylotu w murze.

Szozerbiński Henryk, zamieszkały w Krzywizie, będąc w Pilicy, został okradziony w tamtejszej piekarni przez Majcherkiewicza Marijana z Olkusza, który skradł mu broszkę, wartości 240 zł.

× **WYJASNIENIE.** W związku z notatką z dnia 5 bm. p.t. „Niefortunny amant” otrzymaliśmy wyjaśnienie, że zameldowanie, złożone w komisariacie policji przez Stanisława Cybulikównę, kelnerkę restauracji miejscowej „Savoy” posiada wszelkie cechy fałszywej denuncjacji i szantażu. P. Walczyński posiada dowody, że wymieniona kelnerka była inspirowana i winnych bezprzykładnego oszczerstwa i świadczenie fałszywego oświadczenia p. Walczyński pociąga do odpowiedzialności karnej, kierując sprawę do prokuratora.

Kronika Olkuska.

× **VOTUM NIEUFNOŚCI WÓJTOWI GMINY ŚLAWKÓW.** Onegdaj odbyło się w urzędzie gminy Sławków zgromadzenie gminne, na którym poza bieżącymi sprawami omawiano przyjęcie zmian dokonanych w zatwierdzonym budżecie gminnym na rok bieżący. W wywołanej dyskusji, uczyniono zarzut wójtowi gminy co do przekroczenia kredytów budżetowych bez aprobaty zgromadzenia gminnego, wskutek czego zebrani wyrazili mu votum nieufności.

× **ZNIZKA CENY MAKI I CHLEBA.** Z dniem dzisiejszym obowiązują nowe ceny maki i chleba, na terenie powiatu Olkuskiego, mianowicie maki 65 procentów, 34 gr., i chleba 34 gr. kg. Natomiast należy się wkrótce spodziewać podwyżki cen maki pszennej z powodu klęski rdzy.

× **ECHA SAMOBÓJSTWA DRA ZAKRZEWSKIEGO.** Ciało dra Zakrzewskiego odwiezione zostało zgodnie z wolą zmarłego, do Krakowa i oddane Uniwersytetowi. Dramat samobójczy podnieci ogromnie umysły mieszkańców Olkusza, którzy na tem nie snują różne

wnioski i domysły. W najbliższym czasie, a może godzinach spodziewane są innego rodzaju sensacje w Olkuszu.

× **ORYGINALNY, ALE I SMUTNY WIDOK.** W poczekalniach starostwa olkuskiego codziennie prawie spotyka się różnego rodzaju delegacje, upominające się o swoje należności, a najwięcej bezrobotnych o zapomogi. Takiej jednak delegacji, jaka była wczoraj, nie pamięta żaden z najdawniejszych pracowników starostwa. Do zastępcy starosty zgłosiła się niżej służba sejmikowego szpitala św. Błażeja w Olkuszu, w ilości około 20 osób wprost od zajęć, a więc w białych fartuchach i okryciach,

domagając się uregulowania zaległych od kilku miesięcy poborów. Po przeszło godzinnej interwencji, pracownicy szpitala wrócili do swych zajęć po otrzymaniu obietnicy uregulowania im poborów po 15 bm., gdyż, jak już pisaliśmy, urząd wojewódzki wstrzymał starostwu olkuskiemu dotacje do 15 bm.

× **KOŃ OFIARĄ KOLEI.** Przedwczoraj pasący się koń obok toru kolejowego pod Sławkowem, należący do Piotra Tomaszewskiego, zamieszkałego na Ciołkowiczu pod Sławkowem, przełaził się sygnału maszynisty i wpadł na tor. Maszynista nie mogąc zatrzymać maszyny, przejechał konia na śmierć.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

ZMIERZCH WEKSLA.

W najbliższych dniach ma być podpisana przez Prezydenta Rzplitej nowela do rozporządzenia o lichwie pieniężnej i wraz z trzema innymi dekretemi rolniczymi, uchwalonemi przez radę ministrów wejdzie w życie w drugiej połowie bm. Nowela ta daje ministrowi skarbu możność regulowania maksymalnej wysokości odsetek od sum pożyczkowych, a nie tylko w stosunku do banków, które to prawo minister posiadał dotychczas, ale także w stosunku do wierzycieli prywatnych. Rozporządzenie o lichwie pieniężnej z dnia 29 czerwca 1924-go roku przewiduje możność pobierania 15 procent rocznie — obecnie stopę tę określać będzie minister skarbu w drodze rozporządzeń. Będzie on mógł według własnego uznania obniżyć ustawową stopę procentową w stosunkach prywatnych.

Nowela wprowadza jednak poza to szczególnie wielką zmianę. Uzupełni ona mianowicie dotychczasową ustawę przepisem, pozwalającym sądowi na dopuszczenie przy postępowaniu w sprawach spornych o wysokość odsetek — dowodu ze świadków przeciw dokumentowi zawierającemu zobowiązanie (np. wekslowi). Jeżeli więc pożyczający będzie chciał od sądu uzyskać wyrok na podstawie przedstawionego dokumentu, sąd powoławszy świadków, że wywołał on sobie korzyści wyższe niż zezwala ustawa, może zbadać świadków na tę okoliczność a następnie, na podstawie ich zeznań, procenty obniżyć, wierzyciela

zaś pociągnąć do odpowiedzialności karnej.

Rozporządzenie wydane zostaje w uwzględnieniu lichwy grasującej obecnie zwłaszcza w stosunkach kredytowych na wsi. Drobnym rolnik zmuszony korzystać często z kredytu krótko lub średnio-terminowego, gdyż tylko w pewnym, krótkotrwałym okresie roku dysponuje większymi dochodami — posiada naogół trudniejszy dostęp do poważnych instytucji kredytowych i najłatwiej pada ofiarą lichwiarzy. Ochrona dłużnika przed wyzyskiem, była też palącą koniecznością. Niemniej jednak należy zdać sobie sprawę z tego, że nowela nie ogranicza swej mocy obowiązującej tylko do wsi, wprowadza zaś do obrotu wekslowego normy zupełnie nowe, mogące ten obrót całkowicie podważyć. Weksel skutkiem zupełnie anormalnych stosunków lat kryzysowych, stracił już ogromnie na swej wartości w obrocie gospodarczym, gdyż naogół przestał być papierem wynikającym z operacji handlowych a stał się papierem czysto finansowym. Znaczenie jego obniżyło jeszcze powszechne rozluźnienie punktualności płatniczej osób zobowiązanych z weksla a dopuszczający weksle masowo do protestu. Jeżeli zaś obecnie dolać za się do tego możność zmieniania przez sąd wysokości umówionych odsetek, udzielanie kredytu niewątpliwie dalszemu zmniejszeniu, powodując spęgowanie się głodu kredytowego.

Kronika gospodarcza.

SPADEK BEZROBOCIA. Według danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie całej Polski w dniu 6 bm., wynosiła 215.228 osób, co w porównaniu ze stanem z ubiegłego tygodnia stanowi spadek liczby bezrobotnych o 4.656 osób. Liczba bezrobotnych na Śląsku wykazuje wzrost o 264 osoby i wynosi obecnie 88.357 bezrobotnych.

WSZECHSTRONNOŚĆ KONKURENCYJNA GDYNI. Münchener Nachrichten w obszernym artykule omawiają sprawę konkurencji między Gdańskiem a Gdynią, stwierdzając przedwzrostkiem, że niema takiej gałęzi handlu w Gdańsku, dla której Polacy nie stworzyliby konkurencji w Gdyni. Specjalnego omówienia doznaje sprawa importu soli z Gdyni, przy czym szczególnie rozgorzconie budzi założenie przez Polskę towarzystwa dla polowni soli. M.N. przytacza, że gdy za pierwsze 5 miesięcy 1931 Polska sprowadziła przez Gdańsk świeżych śledzi 1.866 tonn, to za ten sam okres czasu w r. 1932 tylko 197 tonn. Natomiast przez Gdynię za pierwsze 5 miesięcy 1931 sprowadzono 952 tonn, zaś w r. 1932 — 3.859 tonn. Pismo dochodzi do wniosku, że Polska tylko po to tworzy swoje rybactwo morskie, ażeby wyeliminować handlowe pośrednictwo Gdańskie, tak zresztą, jak cała Gdynia jest dla Polaków tylko środkiem, mającym na celu zrujnowanie gdańskiego portu i zniszczenie Gdańska w ogóle.

MONOPOL TYTONIOWY LIKWIDUJE FABRYKI. Po likwidacji fabryki tytoniowej w Starogardzie dyrekcja Monopoli Tytoniowych, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu przystąpi wkrótce do zlikwidowania jeszcze jednej fabryki wyrobów tytoniowych. W rachubę wchodzi fabryka w Kościanie, w Wodzisławiu (G. Śląsk) i w Bydgoszczy. Najbardziej zagrożona jest fabryka w Bydgoszczy, przed kilku laty poważnie rozbudowana. Powodem zamierzonej likwidacji jest bardzo znaczny spadek konsumcji wyrobów tytoniowych. Fabryka bydgoska zatrudnia przeszło 500 osób.

SILNY WZROST PRZYWOZU DO POLSKI SZEREGU ARTYKUŁÓW. Dzięki niezwykle bezwzględniemu metodom dumpingowym pierwsze miesiące r.b. przyniosły wzrost przywozu do Polski całego szeregu artykułów. M. in. wzrósł przywóz mydeł oraz proszków do prania, a mianowicie z 5.598 zł wartości 1.596 tys. zł. w ciągu 5 miesięcy

ub. r. do 8.802 q wartości 1.871 tys. zł. w analogicznym okresie r.b. Wzrósł również przywóz rur miedzianych a mianowicie z 1.750 q do 1.932 q. Ponadto wzrósł przywóz kwasu winnego, azotanu srebra, farb chromowych, walców szosowych i wielu innych artykułów. Zastraszaający jest wzrost przywozu do Polski obuwia, który wyniósł w ciągu pięciu pierwszych mies. r.b. do 337.077 par wobec 286.985 par w r. ub.

DEFICYT BUDŻETU U.S.A. W LIPCU — 263 MILJONY DOLARÓW. Budżet Stanów Zjednoczonych za lipiec br. czyli pierwszy miesiąc budżetowego roku budżetowego, zamyka się deficytem w wysokości 263 milj. dolarów, czyli o 62 milj. więcej, aniżeli w odpowiednim miesiącu roku poprzedniego. Ogólna suma wpływów wynosi 88 milj. dol. (w lipcu 1931 120 milj. dol.), a rozchód 531 milj. dol. (521 milj. dol.). Rozchód zawierał wypłatę 100 milj. dolarów na t. zw. „Bonus Fund” dla weteranów wojennych.

EKSPORT GRZYBÓW ŚWIEŻYCH DO FRANCJI. W bieżącym sezonie nawiązane zostały w tej dziedzinie po raz pierwszy bezpośrednie stosunki handlowe z rynkiem francuskim. Dotychczas bowiem eksport grzybów świeżych z Polski do Francji odbywał się wyłącznie tylko za pośrednictwem kupców niemieckich i to tylko w drobnych ilościach. Pierwsze próby bezpośredniego eksportu dały wyniki dodatnie.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Dnia 10 sierpnia.

Dewizy: Holandia 359.20, Londyn 31.15, Nowy Jork 8.926, Paryż 34.97, Praga 26.40, Szwajcaria 175.95.

Ochoty małe, tendencja niejednorodna. Banknoty dolarowe w obrotach pozagiełdowych 8.90 i trzy czwarte — 8.91. Rubel złoty 4.70 i jedna czwarta. W obrotach prywatnych rubel srebrny 1.40; 100 kopiejek bilonu srebrnego 0.58. Gram czystego złota 5.9244. W obrotach międzybankowych dewiza na Berlin 212.30, Marki niemieckie (banknoty) 210.25. Funt szterlingów (banknoty) w obrotach prywatnych 31.15.

Papiery procentowe: 5 proc. poz. budowlana 32.25; 7 proc. poz. stabilizacyjna 49.25 — 49.00 — 49.15 (w proc.) (po 100 dol. 54.00 — 53.75); 4 proc. poz. inwestycyjna 95.25; 4 proc. państw. poz. premjowa dolarowa 49.00; 10 proc. poz. kolejowa 99.50 — 99.00 — 99.25 (w proc.).

Akcje: Bank Polski 70.75 — 71.00.

ZE SPORTU.

„99” BYTOM I NAPRZÓD LIPINY W CZELADZI.

C. K. S. pertraktuje z powyższymi klubami, celem rozegrania zawodów kolarskich w Czeladzi. „99” jest mistrzem piłkarskim Śląska Opolskiego i przyjeżdża do Zagłębia w najlepszym składzie, z Geisterem na czele. „Naprzód” Lipiny, również należy do czołowych drużyn Ligi Śląskiej, to też przyjazd tych drużyn do Czeladzi, budzi wśród miejscowych sportowców zrozumiałe zainteresowanie.

IMPREZA KOLARSKA W SOSNOWCU

Rozpoczęta na stadionie Unji w Sosnowcu ubiegłego roku budowa kolarsko-motocyklowego toru o obwodzie 480 mtr. została całkowicie ukończona, co należy zawdzięczać ruchliwemu zarządowi S. T. S. Unja. Obecnie zarząd S. T. S. Unja, chcąc doprowadzić sport kolarski - motocyklowy do należytego poziomu, w najbliższym czasie organizuje szereg poważnych i ciekawych imprez, tembardziej, że sekcje kolarska i motocyklowa tego Towarzystwa są należycie zorganizowane i cieszą się posiadaniem wybitnych zawodników.

Już w krótkim czasie, a mianowicie w dniu 21 sierpnia r.b. z okazji uroczystości otwarcia nowowbudowanego toru kolarsko - motocyklowego, Szanowna Publiczność Zagłębia Dąbrowskiego będzie miała okazję zobaczyć na boisku S.T.S. Unja ciekawą imprezę, wysięgi kolarskie na torze, imprezę, jakiej w Zagłębiu Dąbrowskim nie było prawie od 20 lat. I tak, jak przed 20 laty w Łasku Sosnowickim Sz. Publiczność emocjonowała się na zawodach kolarskich, tak w dniu 21 sierpnia r.b. na stadionie Unji będzie miała okazję widzieć imprezę, w której wezmą udział najwybitniejsi kolarze-torowcy z Warszawy, Radomia, Częstochowy, Śląska Górnego i Śląska niemieckiego.

Zarząd S.T.S. Unja dokłada wszelkich starań, aby impreza ta, jako pierwsza w Zagłębiu Dąbrowskim, wypadła imponująco.

WERYFIKACJA CZĘŚCIOWA REKORDÓW KUSOCINSKIEGO I HELJASZA.

Rekordy Heljasza i Kusocińskiego zostały przez międzynarodową Federację lekkoatletyczną zatwierdzone, ale nie wszystkie. Weryfikowano rekord Kusocińskiego tylko w biegu na 4 mile (19.26) i rekord Heljasza w rzucie kulą.

Natomiast rekord Kusocińskiego w biegu na 5 km. (8.18.8) pobity w Antwerpii został odrzucony, wobec nieformalnego wypowiedzenia protokołu przez belgijski Związek lekkoatletyczny. Rekord Heljasza w rzucie oburącz kulą 28.86 nie był wcale rozpatrywany.

MISTRZOSTWA PŁYWACKIE POLSKI.

W dniach 15—15 bm. zorganizowane zostaną w pływalni reprezentacyjnej w Warszawie pływackie zawody o mistrzostwo Polski.

Program obejmuje wszystkie konkurencje klasyczne, a do zawodów zgłosiła się rekordowa liczba 211 zawodników.

Startować będą wszystkie asy naszego pływania, a mianowicie Bocheński, Klauśówna, Kratochwilla, bracia Szrajzman, Jarkubiszówna, Maerz, Ziąja, Breguła, Karliczek, Kaputek, Kot, Rouppert, Nowakówna, Morawska, Antkowiakówna i inni.

TURNIEJ TENISOWY O MISTRZOSTWO ZAKOPANEGO.

Rozpoczął się w Zakopanem turniej tenisowy o mistrzostwo Zakopanego, urządzony przez sekcję tenisową A. Z. S. Kraków.

Impreza ta stanowi jedną z największych atrakcji sezonu letniego ze względu na udział najsilniejszych rakiet polskich. Bierze w nim udział 60 rakiet. Szczególnie silnie przedstawia się konkurencja pań z Jadwigą Jędrzejowską, mistrzynią Polski i Walji na czele.

Z INNEJ STRONY.

— Nie bój się, malcze, pies nie taki zły; widziś, że rusza ogonem.

— Ja się też nie z tej strony boję.

— WSZYSTKO DOBRZE.

— Mąż pani udał się podobno w objazd kraju na motocyklu. Ma pani od niego wiadomości?

— A tak, już dostałam dwa listy: jeden z aresztu a drugi ze szpitala.

Z całej Polski.

PRETENSJE SPADKOBIERCÓW GEN. SOWIŃSKIEGO.

Po Łodzi rozszalały się pogłoski, że spadkobiercy generała Sowińskiego zamierzają wystąpić do sądu przeciw skarbowi Państwa o zwrot majątku Księży Młyn pod Łodzią. Majątek ten, który został skonfiskowany po powstaniu przez rząd rosyjski, znajduje się obecnie w posiadaniu fabrykanta Scheiblera i przedstawia wartość kilku milionów złotych.

MAMY 22 ŻUBRY W POLSCE.

Dyrekcja zarządu lasów państwowych w Białowieży zwiększyła obszar zagrody żubrów w Białowieży z 50 ha na 50 ha. W zagrodzie oczekiwane są trzy sztuki przychówka; na ziemiach polskich przyszło dotychczas na świat tylko 7 żubrów. Ogółem będziemy mieli w Polsce 22 żubry.

NOWE MORDERSTWO W RZEŹNI.

Władze śledcze zaalarmowane zostały znową zabójstwem, dokonaniem w restauracji przed rzeźnią miejską. W restauracji Kronenberga przy ul. Jagiellońskiej siedział przy kieliszku dwóch robotników rzeźni 42-letni Władysław Lasocki i Edward Kwiatkowski, obaj omawiali wytworzone warunki w rzeźni. W pewnym momencie, gdy przyszło do płacenia rachunku, wybuchła bójka, w toku której Kwiatkowski ugodził trzykrotnie nożem Lasockiego. Lasocki padł trupem na miejscu, zabójcę aresztowano. Jak się okazuje — jest to jeszcze jeden z wypadków samosądu na tle stosunków, panujących w rzeźni. Lasocki i Kwiatkowski poza swymi normalnymi zajęciami handlowali jeszcze odpadkami mięsnymi, które sprzedawali bezrobotnym w barakach dla bezdomnych. Na tam tle powstał między nimi ostatnio zatarg, który miał być zlikwidowany w restauracji Kronenberga przy kieliszku. Tymczasem wymiana zdań, bardziej jeszcze podnieciła przeciwników i spór zakończył się krwawym zabójstwem. Rejestracja robotników rzeźni ma się już ku końcowi. Władze, badając przeszłość każdego rejestrującego się robotnika, skreśliły już z tych kandydatów 22 osoby, które miały przeszłość kryminalną. Liczba nie przyjętych z powodu przeszłości kryminalnej zapewne się jeszcze powiększy. Na rzeźni naogół zapanał spokój, który zdaje się jednak być tylko pozorem, gdyż ferment wśród samych robotników, którzy wskutek energicznych zarządzeń władz, pozbawieni zostali możności stosowania jakiegokolwiek terroru, jednak dalej trwa.

UJĘCIE MORDERCÓW DWOJGA DZIECI.

Donosiliśmy swojego czasu o zamordowaniu dwojga dzieci przy ul. Towarowej nr. 10 w Warszawie. We wspomnianym domu kupił sobie mieszkanie robotnik Józef Witkowski, który wraz z żoną Janiną pracował cały dzień w fabryce. W mieszkaniu pozostawał 4-letni synek Witkowskich, Jerzy, pod dozorem siostry

matki jego, 11-letniej Jadvigi Kwiatkowskiej. Pewnego dnia w lutym b. r. znalaziono dzieci zamordowane w straszliwy sposób. Oboje mieli głęboko podeszczone gardła. Zbrodnia miała to barbarzyńskie. Mordercy spodziewali się znaleźć większą sumę pieniędzy u Witkowskich, o których wiadomo, że razem zarabiali i prowadzą oszczędny tryb życia. Ludem zbrodniarzy padło jednak zaledwie kilkadziesiąt złotych, odbieranych przez Witkowską w skarbonce. Już na wstępie śledztwa urząd śledczy wpadł na trop zbrodniarzy. Powstała jednak trudność z zebraniem dostatecznych materiałów dowodowych. Przy sekcji zwłok ujawniono w ranie zamordowanego chłopczyka małeńki skrawek skręconego paska. Skrawek ten morderca oderwał od swego paska, zanurzając dziecko na kolanie i odmalowanie tego paska mogło stanowić niezbity dowód winy. Tymczasem jednak część prasy warszawskiej przedwcześnie ujawniała ten szczegół i zbrodniarz wyzbył się tego dowodu, a tem samem wysiłki władz śledczych zostały znieważone. Nie zrezygnowano jednak z dalszych dociekań, przyczem przed kil-

ku tygodniami rozwieszono na murach miasta obwieszczenie o nagrodzie za przyczynienie się do wykrycia sprawców bestjańskiej zbrodni. I oto długotrwałe wysiłki uwiecznione zostały pomyślnym wynikiem. Zbrodniarz został onegdaj aresztowany i przekazany sądziemu śledczemu. Jest to niejaki Henryk Żółtowski, znajomy Witkowskich, którego dzieci znali i dlatego wpuścili do mieszkania. Próbowali on ratować się przez podanie alibi, które jednak okazało się kłamliwe. Wraz z Żółtowskim aresztowano również jego żonę, która współdziałała w morderstwie. W dniu dzisiejszym zaś aresztowano spółnika Żółtowskiego, który w czasie dokonywania zbrodni stał na czatach. Jak wykazało śledztwo, zbrodnia była uplanowana i mordercy szykowali się do niej przez kilka dni. Wiadomość o wykryciu i aresztowaniu bestjańskich morderców dwojga małych niewinnych dzieci, wywołała w Warszawie wielkie poruszenie. Uzupełniającem śledztwem kieruje sędzia śledczy X rewiru Turecki. Wszyscy aresztowani znajdują się w więzieniu śledczym na Dzielnej. Rozprawy spodziewać się można za 5 miesiące.

tywa w celu ustalenia, czy podpisy i dokumenty sfalszowane zostały przez samego Jagiełłę, czy też przez inną osobę, co wskazywałoby na to, że miał on współników.

GRETA GARBO W EUROPIE.

Słynna artystka filmowa Greta Garbo opuszcza Amerykę i wraca do swego rodzinnego kraju, do Szwecji, gdzie ma otworzyć własną wytwórnię filmową.

Masoneria W PALESTYNI.

W dalszym ciągu artykułów, zamieszczonych na łamach „La France Catholique” o masonerii, czytamy ciekawy artykuł, poświęcony sprawom wolnomularstwa w Palestynie. Jak dowodnie zostało stwierdzone, Jeruzolima jest jedynym miastem, które posiada w swoim obrębie aż 10 łóż. Znajdują się one przeważnie pod wpływem wolnomularzy angielskich i egipskich. Jedna tylko jest prowadzona według rytuału niemieckiego. Owa ilość łóż jest zupełnie znikomą. Wszak jednym z dążeń masonów jest obudowanie e świątyni Salomona, owego dzieła mistrza Hiram. Inicjatywa w tym kierunku wychodzi od żydów, gdyż większa część łóż jest wybitnie całkowicie żydowska. W cieniu łóż czynią się różne kombinacje polityczne, zawiera się traktaty handlowe, umowy, obowiązujące ścisłej, niż potwierdzone przez władzę. Niema rzeczy i sprawy, któreby nie przeszły przez czarne mury łóż palestyńskich. Uprawia się tam politykę anti-angielską, anti-niemiecką, anti-francuską, mówi się o bolszewizmie, o nauce, o meżach stanu. Należy zaznaczyć, że większa część łóż została stworzona po wojnie. Masoneria pragnie pozyskać sobie przychylność opinii żydowskiej, to też stara się bardzo o skoordynowanie swych zamierzeń z interesami żydowskimi.

Szczegóły afery „brazylijskiego oszusta”.

Poping-Jagiello — to fałszerz na wielką skalę.

Afera sprzedaży wielkich terenów w Brazylii na podstawie sfalszowanego aktu notarialnego z plenipotencjami przez Popping-Jagiellę — o czem donosiliśmy we wczorajszym numerze — wywołała w stołecy olbrzymie wrażenie.

Jagiello, były starszy sierżant, po demobilizowaniu go wyruszył w świat i zwiędził wszystkie zakątki kuli ziemskiej. — Przebywając w Brazylii, dowiedział się o terenach pozostawionych przez zmarłego inż. Rymkiewicza i zaproponował kapitalistom brazylijskim pośredniczenie między spadkobiercami w sprawie sprzedaży tych terenów. Prowadząc pertraktacje w Warszawie, dowiedział się Jagiello że większa część sukcesorów, to obywatele litewscy, zamieszkali przeważnie w Kownie. Pewnego dnia Jagiello nagle zerwał pertraktacje i znikł w Warszawie. Jak się okazało zdołał on sfalszować plenipotencję reagenta zmarłego reagenta Olszewskiego i tak wprowadzić w błąd władze polskie, że mu tę plenipotencję potwierdziły.

Obecnie pokazuje się, że Jagiello sprzedał tereny w Brazylii za śmiesznie niską sumę, którą szybko roztrwonil. Minęło kilka miesięcy i Popping-Jagiello znalazł się z powrotem w kraju bez grosza przy duszy. Wówczas to wszczął starania o przyjęcie go do służby państwowej. I znów uzyskał stanowisko, dzięki sfalszowanemu dokumentem. Oto Jagiello przedstawił dokumenty, stwierdzające, że był on w Brazylii naczelnikiem więzienia w Fernandez da Noronha. Jest to największe więzienie brazylijskie, w którym przebywają skazani na dożywotnie więzienie i znajduje się ono na wysepce na

Oceanie Atlantyckim. Na podstawie tych dokumentów departament karny Min. Sprawiedliwości przyjął Popping-Jagiellę na stanowisko zastępcy naczelnika więzienia w Baranowiczach.

Obecnie w trakcie prowadzonego śledztwa stwierdzono, że zaświadczenie o służbie w brazylijskim więzieniu było sfalszowane, gdyż w okresie, gdy Jagiello miał pełnić owe funkcje, znajdował się w Warszawie (!). Na stanowisko naczelnika więzienia w Baranowiczach utrzymał się on do kwietnia b. r. W następstwie zaś skandalu z podwładnym urzędnikiem stracił on tę posadę.

W Warszawie mało brakowało, ażeby Jagiello zastąpił przyjęty na służbę policyjną i tylko przypadek przyczynił się do jego zdemaskowania. Jagiello przyznaje się do pertraktacji z sukcesorami inż. Rymkiewicza, wypiera się jednakże autentyczności tej afery. Dalsze śledztwo zmierza do zbadania przeszłości Jagielly. Znał on bowiem dobrze życie więzienne, a ponieważ podał się fałszywie za byłego naczelnika więzienia w Brazylii, zachodzi przypuszczenie, iż Jagiello przebywał w więzieniach jako zwykły skazaniec, a zatem mógł mieć rozmaite inne sprawy. Jak się okazuje, wszystkie fałszywe dokumenty sfabrykowane zostały przez Jagiellę pod datą 14 maja 1930 r. Śledztwo prowadzone pod osobistym nadzorem prokur. Strumplia, ujawniło nowe szczegóły w tej niezwykłej aferze.

Oto okazało się, że przy wyjmowaniu starej plenipotencji z archiwum aktów dawnych w Warszawie, sfalszowane zostały podpisy dyrektora Emila Młynarskiego. Obecnie prowadzona jest eksper-

CHARLES B. STEPHEN

Pani doktor i serce.

Powieść.

6

Co potrafiły robić te piękne ręce obcego człowieka? Może z pod tych smukłych palców wychodziły najpiękniejsze obrazy? Może maszyny z ich stalowymi łańcuchami kadłubami? Może palce te czarowały słodką melodię pieśni? Może opukiwały wiek i czy coś jeszcze zrobi w tem życiu?

Leży, oto, zdany na łaskę czy nielaskę obcej sobie kobiety, walczy ze straszną śmiercią pod atłasową koldrą, zdartą z panieńskiego łóżka, a te piękne ręce takie są słabe, bezsilne, bezbronne...

Chory poruszył się nieznacznie. Rzęsy mu drgnęły... Ale była to tylko jedna małeńka chwila. Julja pochylała się głębiej nad łóżkiem.

— Co wiem o tobie, ty nieznajomy, ty obcy? Cóż wiem, prócz tego, że na imię ci Wiktor... i prócz tego, że gdzieś daleko jest jakaś kobieta, która ci coś ma do wybaczenia...? I którą ty obcy pamiętasz, ach, z pewnością, kochasz?

Pochyliła się jeszcze niżej nad głową nieprzytomnego.

Z warg jej wybiegł jeden tylko wyraz, jak rchnienie:

— Wiktor...

— Już wszystko gotowe, proszę panienki —

powiedziała pielęgnianka, wchodząc do pokoju. — Pamięnika może się już położyć. Dobranoc.

— Dobranoc — odpowiedziała cicho i posłusznie „pani doktor”, a spojzenie, które rzuciła w głąb pokoju, popłynęło nietylko w kierunku śpiącej, ale także i spoczywającego w cieniu pokoju nieoczyzny.

— Dobranoc...

ROZDZIAŁ IV.

Plotki i płoteczki...

Gdyby wróble, sejmikujące na rzędach kasztanów naprzeciw okien pani Karśnickiej, umiały mówić ludzkim głosem, z pewnością okazałoby się, że i one mówią o pięknym nieznajomym w mieszkaniu doktora Julji Zabłockiej.

Mówił o tem bowiem cały Wąsocin, a fala tych plotek, opowieści, pogłosek, jak zwykle zresztą, obijała się przedewszystkiem o parterowe okno salonu, za którym w wygodnym fotelu siedziała ciotka aptekarka.

Nieledwie co minuta zjawiał się ktoś inny, by chwileczkę tylko pogawędzić.

Już poprzedniego wieczora, mimo rześkiej ulew, pełno było w kawiarni Springera na rogu i nikt z gości nie sprzeczał się tym razem o kozuszek na kawie, ani nie przyglądał się, jak grają w domino sędzia z pocztmistrzem, tylko wszyscy mówili, mówili...

O gruszy, o samochodzie, o spalonych dokumentach, o wykwinnych walizkach, o tem, że nieznajomy jeszcze nie odzyskał przytomności i po-

setki i tysiące razy o tem, że doktorka nie pozwoliła go zabierać do szpitala, tylko zatrzymała na noc u siebie...

Jeszcze późnym wieczorem, gdy mieszkańcy Wąsocina zamykali na noc okiennice, spuszczały psy z łańcuchów, ryglowali furtki, mówiono o niezwykłym zdaniu, które wstrząsnęło miasteczkiem.

Nazajutrz rano wstał piękny świeżutki dzień wiosenny. I wtedy, kto żył, śpieszył po informacje pod okno pani Karśnickiej.

— Wrzucę list na pocztę, a potem skoczę na przeciwko do Karśnickiej — mówiła kupcowa do męża.

Tylko kończąc przymiarkę i zaraz dowiem się wszystkiego od pani Karśnickiej — opowiadała wybladła panna Amelia, kłęcząc z ustami pełnymi szpilek, przed klientką.

— Posłabysz do Karśnickiej, to dowiedzieliśmy się czegoś nowego o tym samochodzie — mówił niejednym obywatel Wąsocina do żony.

Podchodzono pod okna Karśnickiej z takim uczuciem zaciekawienia, z jakim mieszkaniec wielkiego miasta otwiera przy rannej herbacie gazetę, nazajutrz po rozpoczęciu interesującej afery.

Tutaj można się było łatwiej dowiedzieć nowinek, niż u samego źródła: u doktorki Zabłockiej. Tam bowiem natrafili ciekawni na burkliwą Marjanę, która wszystkich odprowadzała z niezem, mrużąc tylko: „Pani doktor nie ma czasu” lub też „Ja tam nie nie wiem...”

D. c. r.

Dyrekcja Piotrkowskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego,

w myśl § 82 Ustawy, zawiadamia, że niżej wymienione nieruchomości obciążone pożyczkami T-wa, za zaległe raty, będą sprzedane przez licytację, których dopełnią niżej wymienieni notariusze. Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne dołączono zostały do odpowiednich ksiąg hipotecznych i mogą być przejrane w biurze Dyrekcji lub w kancelariach hipotecznych. Wadium licytacyjne winno być złożone w gotówzinie lub w listach zastawnych Piotrkowskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Gdyby w dniu do licytacji wyznaczonym sprzedaż nie doszła do skutku, z braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż rozpocznie się od sumy zmniejszonej, w terminie oznaczonym przez Dyrekcję T-wa i ogłoszonym dwukrotnie w piśmie bez powtórzenia osobnych zawiadomień.

Rep. hip. Nr.	W mieście i przy ulicy	Suma należności pożyczki		Suma zaległości w ratach		Licytacja rozpocznie się od sumy	Wadium (kaucja)		Nazwa Wydziału hipotecznego	Notariusz, który dopełni licytacji lub jego zastępca	Licytacja odbędzie się o godz. 10 zrana, w dniu:
		Złote	gr.	Złote	gr.		Złote	Złote			
w Sosnowcu											
51	Targowej	11507	23	1084	59	19575	1957	50	przy Sądzie Gr. w Sosnowcu	Strawiński Adam	3 listopada 1932 r.
22	Racławickiej	2733	52	421	14	4650	465	50			
89	Kaliskiej	661	33	108	32	1125	112	50			
48	Orlej	1895	83	235	50	3225	325	50			
16	Piłsudskiego	3086	23	406	88	5250	525	50			
83	I Maja	2204	45	360	96	3750	375	50		Raykowski Jan	4 " "
18	Pańskiej	4012	10	488	27	6825	682	50			
63	Racławickiej	25000	—	2836	78	34500	3450	50			
30	Narutowicza	35025	06	3671	75	54000	5400	50			
31	I Maja	35208	64	4749	09	54000	5400	50			
44	Piłsudskiego	2072	18	300	86	3525	352	50			2 " "
w Będzinie											
24	Plac 3 Maja	2865	78	346	76	4875	487	50	przy Sądzie Gr. w Będzinie	Swolbicki Witalis	7 " "
50	Modrzejewskiej	26733	52	2772	18	40650	4065	50			
10	Sączewskiego	20325	84	3191	76	34575	3457	50			
99	Małachowskiego	3527	12	627	04	6000	600	50			
63	Modrzejewskiej	46700	08	5799	75	72000	7200	50			
68	Małachowskiego	47760	—	5040	11	72000	7200	50			8 " "
w Dąbrowie-Gór.											
50	Krótkiej	36739	73	4994	90	57000	5700	50			8 " "
w Zawierciu:											
40 ⁴⁷	Nowy Rynek	19542	41	2154	11	30900	3090	50	przy Sądzie Okr. w Sosnowcu	Szczepkowski Antoni	9 " "
3 ³⁰	Leśnej	73864	69	20362	74	115875	11587	50			
40 ⁴⁰	Wesołej	13447	11	1673	15	21000	2100	50			
3 ¹⁶	Porębskiej	8644	58	995	98	13500	1350	50			
400	Słowackiego	18000	—	2150	97	27000	2700	50			

Obcasy gumowe

dostarcza w znanej jakości dla
odsprzedawców

„WOLBROM” Sp. Akc.

Skład fabryczny 5172
Katowice, 3-go Maja 32. Tel. 121.

Zwracamy uwagę Sz. Od-
biorcom że

w dniu 16 sierpnia

kończy się miesiąc propagando-
wej sprzedaży kuchenek elek-
trycznych po niższej cenie

22 zł. za sztukę,

płatnej w pięciu ratach mie-
siecznych.

Nabywać kuchenki można za
pośrednictwem inkasentów,
akwizytorów; w sklepie Elek-
tronowni w Sosnowcu przy ul.
Piłsudskiego Nr. 18, oraz w bu-
rze dyrekcji w Sosnowcu przy
ul. Sienkiewicza 9.

**ELEKTROWNIA OKRĘGOWA
w ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIM
SPÓŁKA AKCYJNA.**

Adres telegraficzny:
„ELEKTROWNIA — SOSNOWIEC”
Telefon Nr. 55.

5175

WEKSEL

na zł. 100 płatny 15
września 32 r. z wy-
stawienia Dożyderju-
sza Fularskiego, zyro-
wany przez Jana Tu-
mę z powodu zagubie-
nia unieważnia się.
5180

POLOWANIE

okazyjnie do odstąpi-
nia na 6 lat o prze-
strzeni 1600 mórg w
powiecie Będzińskim.
(Werty „Okazja polo-
wania” do Admini-
stracji w Sosnowcu.
5176

PRZEZORNY OBYWATEL.

W Kassel (Niemcy) znalazły na jednego z
miejscowych obywateli auto pancerna prze-
robione z auta ciężarowego. Właściciel auta
tłomaczył się, że ma go nie dla celów zbro-
dniczych, ale dla obrony w tych niepewnych
czasach. Tłomaczenie to nie pomogło i
przezornego obywatela pociągnięto do odpo-
wiedzialności.

Rzeczy ciekawe.

**GIEŁDZIARZE LONDYŃSCY
AKTORAMI.**

Związek maklerów giełdy londyńskiej
prowadzi teatr amatorski. Obecnie wy-
wiesił związek zawiadomienie w lokalu
giełdy, iż poszukuje zdolnych aktorów-
amatorów, gdyż dotąd rolę kobiecą były
odgrywane przez mężczyzn. Maklerzy
giełdowi zapowiadają na 12 września
pierwsze przedstawienie publiczne, które
ma się odbyć w wynajętym na ten cel
teatrze Scala, odegrana zaś będzie na
scenie sztuka E. Wallacea „Callender”,
której akcja rozgrywa się na giełdzie i
w środowisku spekulantów giełdowych.
Bądź co bądź trzeba przyznać maklerom
londyńskim dużą dozę odwagi cywilnej
i autoironii, skoro nie wahają się wystą-
pić ze sztuką, odmalowującą w czarnych
kolorach świat giełdowy.

KREUGER W ANEGDOCIE.

O Kreugerze z lat szkolnych opowiada
autor książki o działalności trustów kre-
ugerowskich, p. Trevor Allman, następu-
jącą anegdotę. Kreuger był uczniem wyż-
szej szkoły technicznej w Stockholmie i
wraz z całą klasą przystąpił do egzami-
nu z mineralogii. Profesor rozłożył na
stoły okazy różnych kryształów, które
uczniowie mieli określić z nazwy, po-
chodzenia, budowy i właściwości. Wielu
z pośród egzaminowanych znalazło się
w niemałym kłopotcie, ale Kreuger odpo-
wiedział na wszystkie pytania śmiało, z
tępetem i — co najważniejsze — zupełnie
ściśle. Gdy go później, po egzaminie py-
tali koledzy w jaki sposób posiadał taki
zapas wiadomości z mineralogii, odpo-
wiedział, śmiejąc się: „Moi drodzy, wszy-
stkie kryształy, o których nie nie wie-
działem, pochowałem do kieszeni”.

Zapisańcie się do P.M.B.

**DZWIĘKOWE KINO
„PALACE”**
1350 W SOSNOWCU.
ulica Warszawska 2.

Od czwartku 11-go do 14-go sierpnia włącznie podwójny program! 2 potężne filmy
PORUCZNIK CARSKIEJ GWARDJI
w roli głównej BRYGIDA HELM.

HARRY PEEL w dramacie sensacyjno-salonowym p. t.
ZEMSTA SZALENCA
Cud techniki! Najpotężniejszy film który entuzjazmuje i porywa!

Wiersz milimetryowy jednokolumnowy: na 1-ej stronie względnie przed tekstem 60 gr., w kolumnie 45 gr., za tekstem 20 gr.
Ogłoszenia drobne do 20 wyrazów 10 — 30 gr., za każdy wyraz powyżej 20 wyrazów 20 — 60 groszy za każdy wyraz od początku.
Najmniej 1 złoty. Ogłoszenia drobne o zgubionych dokumentach i poszukiwaniu pracy po 5 groszy za wyraz, najmniej 50 groszy.
Ogłoszenia z nakładem tabelarycznym o 25 proc. drożej. Zagraniczne 100 proc. drożej. W numerze niedzielnym i świątecznym
25 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne 50 proc. drożej. Szerokość szpalt przed tekstem i w kolumnie 70 mm., za tekstem 35 mm.
Za terminowy druk oraz przestępowanie miejsca ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Za niedostarczenie pisma z przyczyn, od
Wydawnictwa „Kurjera Zachodniego” niezależnych, Wydawnictwo nieodpowiada. Wszelkie pretensje finansowe Wydawnictwo
„Kurjer Zachodni” zaskarżalne są w Sosnowcu.

SOSNOWIEC: Redakcja: Piłsudskiego Nr. 4. Tel. Nr. 64. Skrytka pocztowa 62.
Administracja: Piłsudskiego 4. Tel. 73.

FILJE: Będzin, Małachowskiego 7. Tel. 7-90. — Grodziec, Będzińska.
Dąbrowa, ul. Krótka 11. Tel. 202. — Zawiercie, 3-go Maja 22.

WYDAWCA I REDAKTOR NACZ. TADEUSZ OPTOŁA. — Druk „KURJERA ZACHODNIEGO” W SOSNOWCU. PIŁSUDSKIEGO 4. — REDAKTOR ODP. HENRYK STRYJEWSKI

Cennik ogłoszeń: